

'Ασ' Ὀλα

Τὸ Σύμβολόν μας : ΔΓ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

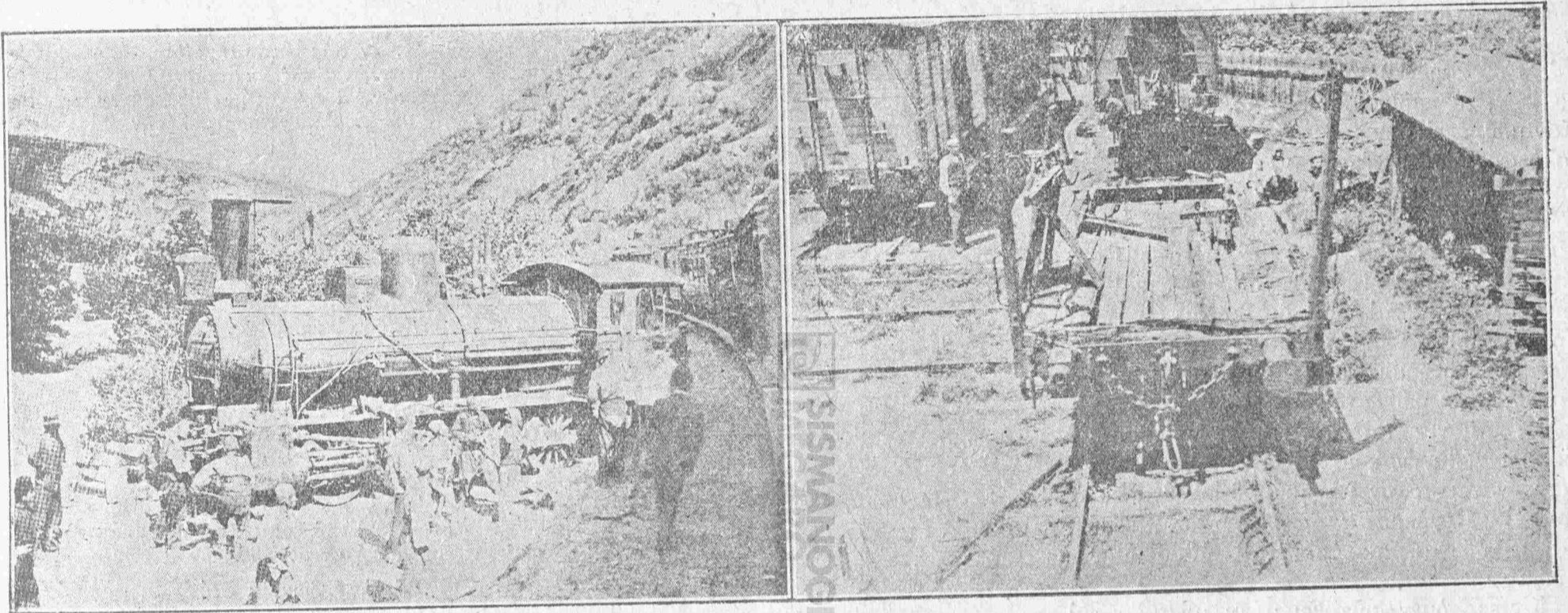
Τίμημα ἐγγραφῆς ἑξαμήνου
Διὰ τὴν Τουρκίαν Γρ. 10
,, τὸ ἔξωτερικὸν Φρ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

↳ ΓΡΑΦΕΙΑ ◀
Γαλατᾶ, Περμπτοπάζαρον, Σααση Χάν, 16

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΔΡ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ
Τὸ φύλλον ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους παρ. 20.

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦ διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ.

Ὁ ἐν Σκοπελίοις ἐκτροχιασμός

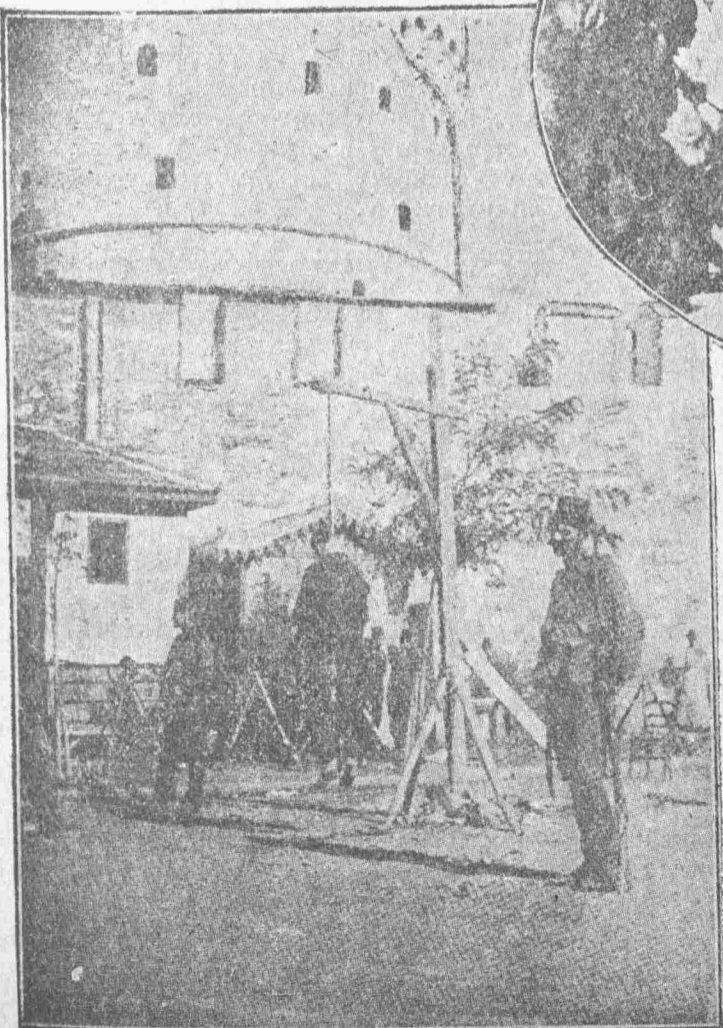
τῆς συμβατικῆς ἀμαξοστοιχίας.

Συλλήψεις μετὰ τὴν ἀπόπειραν.

Θανατικὴ ἐκτέλεσις ἐν Ἀλβανίᾳ.

Ἐκδησεις τῶν πτωμάτων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ

Εἰς τὴν σημερινὴν τοῦ Εὐαγγελίου περι-
κοπὴν γίνεται λόγος περὶ τοῦ θαύματος, ὅπερ
ἔκαμεν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὁ Ἰη-
σοῦς, θεραπεύσας τὸν δαιμονιζόμενον, ὅστις
ἐπεκαλέσθη τὴν θεῖαν ἀντίληψιν.

Δὲν θὰ ἐνδιατρίψω ἐπὶ τοῦ θαύματος· θ' ἀρ-
κεσθῶ μόνον εἰς μερικὰς παρατηρήσεις, σχε-
τικὰς πάντοτε πρὸς τὴν σημερινὴν ὑπόθεσιν
τοῦ Εὐαγγελίου.

Θά μοι ἐπιτρέψωσιν, ἐλπίζω, οἱ ἀναγνώ-
σται νὰ εἶπω δύο μόνον λέξεις περὶ τῶν δαι-
μονίων, τὰ ὁποῖα ἔχουσι καταλάβει τὸ πνεῦμα
καὶ τὴν καρδίαν μας, περὶ τῶν δαιμονίων
ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μᾶς παρασύρουσιν εἰς τὸν
βίον μας, περὶ τῶν δαιμονίων, τὰ ὁποῖα εἶναι
πολὺ φοβερῶτερα ἐκείνων, ἅτινα εἶχεν ὁ κά-
τοικος τῆς πόλεως τῶν Γεργεσηνῶν.

Τὰ δαιμόνια, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρω, εἶ-
ναι πραγματικῶς μεγάλα, καὶ κατὰ μείζονα
λόγον ἐπικίνδυνα εἰς τοὺς φέροντας καὶ εἰς
τοὺς ἄλλους, καθ' ὅσον διαβιοῦσιν ἐν ἡμῖν
βίον ληληθότα, ὑποβόσκουσι πάντοτε ὡς σά-
ρακες, δηλητηριάζουσι τὸν βίον ἡμῶν καὶ
κατασπιλοῦσι πάσας τὰς πράξεις μῶς.

Τὰ δαιμόνια ταῦτα εἶναι πολυπληθῆ καὶ
τόσον συνήθη, ὥστε κατέστησαν ἀπαρατήρητα.
Τίς δύναται πλέον νὰ μεμφθῆ τὸν πλησίον
του ἐπὶ φιλοχρηματία, φιλοπρωτία, πολυπο-
σία, φιληδονία, πορώσει καὶ ἠθικῆ διασα-
λεύσει;

Πάντες ἔχομεν συνάψει μίαν μυστικὴν καὶ
ἀγραφον οἶονεὶ συνθήκην καὶ βέβαιοι ὅτι δὲν
εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι τῶν κακῶν τούτων, οὐδ'
ἐγειράμεν φωνήν, οὔτε κἂν περὶ αὐτῶν ἐνα-
σχολούμεθα· κατήγησε πλέον νὰ νομίζωμεν
τὰς ἰδιότητας ταύτας ὡς φυσικὰς τοῦ ἀνθρώ-
που ἰδιότητας καὶ πᾶν τὸ ἀντίθετον νὰ θεω-
ρῶμεν παθολογικόν.

Δυστυχῶς ἐν τῇ ἀπάτῃ μας στρέφομεν τὸ
βλέμμα μὲ οἶκτον πρὸς πάντας ἐκείνους, τῶν
ὁποίων αἱ φρένες διεσαλεύθησαν καὶ τὸ λογι-
κὸν ὑπέστη συγκλονισμόν τινος, καὶ μένομεν
ἀδιάφοροι πρὸ τῆς ἀθλίας ἡμῶν καταστάσεως,
ἥτις εἶναι ἀξία ἀληθοῦς οἴκτου.

Κατὰ τοῦτο εἴμεθα, ἅς μοι ἐπιτραπῆ καὶ
τοῦτο, χειρότεροι καὶ τοῦ τρελλοῦ τῶν Γεργε-
σηνῶν, ὅστις, παρὰ τὴν μανίαν του, εἶχε συν-
αίσθησιν τῆς ἀνωμάλου αὐτοῦ καταστάσεως
καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν θεῖαν βοήθειαν. Ἐνῶ
ἡμεῖς δὲν θέλομεν κἂν νὰ συναισθανθῶμεν
αὐτὴν καὶ ἐμμένομεν ἐν τῇ μανιακῇ ἀθλιό-
τητί μας.

Ἄς ἀνανήψωμεν. Τὰ δαιμόνια δὲν εἶναι
ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα γνωρίζομεν ὡς τοιαῦτα· εἶναι
προσέτι καὶ ὅλαι αἱ μανιακαὶ ἰδέαι καὶ αἰσθή-
ματα, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἀφίνομεν τὴν καρδίαν
μας καὶ τὸ πνεῦμά μας νὰ κυριευθῆ καὶ τὰ
ὁποῖα ἔχουσιν ὡς τέλος νὰ μᾶς ὀδηγήσωσιν
εἰς τὴν ἠθικὴν, πνευματικὴν καταστροφὴν,
ἀφοῦ προηγουμένως διασπείρουσι τὸν ὄλε-
θρον καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ἄς ἀνανήψωμεν. Ἡ εὐαγγελικὴ διδασκα-
λία δύναται νὰ θαυματουργήσῃ ἐπ' αὐτοῦ σή-
μερον, ὅσον καὶ ὁ Χριστὸς θαυματούργησε
ἐπὶ τῶν δαιμονίων τοῦ μανιακοῦ Γεργεσηνοῦ.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

Οἱ ἐν Ἑλλάδι εὐρίσκονται εἰς μίαν ζω-
ηρὰν προεκλογικὴν κίνησιν· τὰ κόμματα
διεμαρτυρήθησαν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι θ' ἀπό-
σχουν τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν, ἐκφράζοντα
οὕτω τὴν μὴνίν των κατὰ τοῦ βασιλέως,
ὅστις, κατὰ τὴν γνώμην των, ὅλως ἀντισυν-
ταγματικῶς προέβη εἰς τὴν διάλυσιν τῆς δι-
πλῆς Βουλῆς. Ἄλλ' αἱ διαμαρτυραὶ αὗται τῶν
κομμάτων καὶ αἱ πομφολυγῶδεις ὁρμαὶ των
δὲν ἐπηρέασαν τὸν ἐλληνικὸν λαόν, ὅστις
πρόκειται μετὰ ἓνα μῆνα νὰ παρελάσῃ πρὸ
τῶν καλπῶν. Ἀκριβῶς δὲ σήμερον πρέπει νὰ
σκεφθῆ μὲ τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν καὶ
κατὰ συνείδησιν ὁ λαὸς οὗτος, νὰ θεωρήσῃ
ὡς καθήκον του ὅτι πρέπει νὰ δώσῃ κυβέρ-
νησιν ἰσχυρὰν εἰς τὸν τόπον καὶ ἐπὶ μεγίστης
πλειοψηφίας στηριζομένην. Διότι οὐδέποτε
τόπος τις δύναται νὰ κυβερνηθῆ ὡς πρέπει
ὑπὸ κυβερνήσεως αἰωνίως κλονιζομένης.
Τοῦτο συμβαίνει ἀπὸ διετίας τοῦλάχιστον ἐν
Ἑλλάδι.

Ἀπὸ τίνος ἤρχισε πάλιν νὰ γίνεται λόγος
περὶ ὑπουργικῆς κρίσεως ἐνταῦθα καὶ δὴ
πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Ὀθωμ. Βουλῆς. Νο-
μίζομεν ὅτι ὅλα ταῦτα εἶναι πρόωρα, διότι ἡ
κυβέρνησις ἔχει καθήκον, νομίζομεν, νὰ
παρουσιασθῆ πρὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος
ὅπως ἐκθέσῃ τὰς πράξεις τῆς, τὰς ἐνεργείας
καὶ τὴν διεθνῆ τῆς Τουρκίας θέσιν.

Αἱ ἐλληνοτουρκικαὶ σχέσεις βαίνουν ἐπὶ
τὰ βελτίω καὶ ἂν ἐξακολουθήσωσιν οὕτω βα-
δίζουσαι, δὲν θὰ ἐκπλαγῶμεν βέβαια ἂν εὐρε-
θῶμεν πρὸ ἐλληνοτουρκικῆς συμφωνίας. Οὕ-
τως οἱ φοβούμενοι τουρκοελληνικὴν σύρρα-
ξιν ἐπὶ τῇ ἀνόδῳ τοῦ Βενιζέλου εἰς τὸ πρω-
θυπουργικὸν ἀξίωμα, βλέπουσι τοὺς φόβους
των διαλυομένους. Ὁ ἀποκλεισμοὸς ἔπαυσε.

Τὸ δάνειον ἐστράφη πρὸς τὴν τριπλῆν
μετὰ τὴν ἄρνησιν τῆς Γαλλίας πρὸς συμμε-
τοχὴν, ἢ κυβέρνησιν ἐστράφη πρὸς τὴν πα-
λαιὰν φίλην Γερμανίαν. Ἡ δύναμις αὕτη
ἔχει πολλοὺς λόγους νὰ θέλῃ νὰ δώσῃ δά-
νεια διὰ τὴν Τουρκίαν, δι' αὐτὸ καὶ οἱ ὅροι,
τοὺς ὁποίους θὰ προτείνῃ, θὰ εἶναι τοιοῦτοι,
ὥστε νὰ γίνωσιν ὑπὸ τῆς Τουρκίας δεκτοί.

Τὸ νεοτουρκικὸν κομμάτιον συνεδριάζει,
ἐδημοσιεύθη μάλιστα καὶ ἡ ἡμερησία διάτα-
ξις τῶν ἐργασιῶν του, δὲν θὰ δημοσιευθῶσιν
ὅμως αἱ ἀποφάσεις του, εἰμὴ αἱ γενικοῦ μό-
νον ἐνδιαφέροντος.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Κατὰ τὴν διαρρέουσαν ἐβδομάδα νέαι κοτη-
γέλησαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπεμβάσεις τῶν Ἀρ-
χῶν εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἡμῶν καθεστῶς καὶ νεώ-
τερα καταδυναστεύσεις καὶ κακώσεις τῶν Ἑλλην-
ορθοδόξων Χριστιανῶν ἀπὸ μέρους τῶν ἐπὶ τοῦ ἀφο-
πλισμοῦ τῶν κατοίκων ἐπιτροπῶν, παρὰ τὰς ἐπαγ-
γελίας καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἐνταῦθα κυβερνητι-
κῶν Ἀρχῶν πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν ἡμῶν Πατρι-
άρχην.

Ἡ περὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος, Ἐπιτρο-
πῆ, συνήλθε καὶ αὐτὴς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἀποπερατώσασα δὲ
τὴν ἐντολὴν αὐτῆς, ἐν προσεχεῖ συνεδριάσει θὰ συν-
τάξῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐκθεσιν αὐτῆς,
ἥτις θὰ ὑποβληθῆ πρὸς μελέτην καὶ ἐγκρισιν εἰς τὰ
Δύο Σώματα.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπὶ Συνόδου ἱκανὸς
ἐπίσης ἐγένετο λόγος καὶ πολλὰ διημείφθησαν ἐπὶ
τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πραγμάτων ἐξ ἀφορμῆς γράμ-
ματος τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων,
ζητούντος ὅπως μάθῃ τὰ ὀνόματα τῶν λιβελλογρα-
φησάντων κατὰ τε τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ τῆς
Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας.

Καὶ οἱ πλείστοι μὲν τῶν ἁγίων Συνοδικῶν ὑπε-
στήριξαν ὅτι δὲν δικαιούται ἡ Ἐκκλησία Κωνσταν-
τινουπόλεως ν' ἀναμιχθῆ εἰς ὑποθέσεις διοικητικὰς
ἐτέρας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας καὶ νὰ δημιου-
ργῶνται οὕτως τοιαῦτα ζητήματα, καθ' ἣν ἐποχὴν
καταγίδες καὶ κίνδυνοι περιβάλλουσι τὸ σκάφος
τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐχθροὶ ποικιλῶν μοι ἀπειλοῦσιν
αὐτήν, ἀλλὰ νὰ δαπανῶσι τὸν χρόνον αὐτῶν πρὸς
περιφρούρησιν τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν συμφερόντων.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἰς
τὰ Πατριαρχεῖα πληροφοριῶν, ἐγνωσθῆ ὅτι αἱ Ἀρ-
χαὶ προέβησαν εἰς τὸ κλείσιμον τῶν Σχολείων δια-
φόρων χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ρασκοπρεσρένης ἐπὶ
τῷ λόγῳ ὅτι, τὰ διπλώματα τῶν διδασκάλων δὲν
ἦσαν ἐπικεκρωμένα ὑπὸ τοῦ Μεαρίφ, ἐνῶ τοῦλάχισ-
τον ὄφειλον νὰ ἔχωσιν αἱ ρηθεῖσαι Σχολαὶ ἐπί-
σημον ἄδειαν ἀναγνωρίσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς Κυβε-
ρήσεως.

Τὰ χωρία ταῦτα εἰσι σερβικά, ἔγραψε δὲ ὁ Μη-
τροπολίτης Ρασκοπρεσρένης εἰς τὰ Πατριαρχεῖα,
ἐξαιτούμενος τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀδειῶν τῆς
Κυβερνήσεως.

Ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ
Σουλτάνου εἰς Ἀδριανούπολιν, οἱ Μητροπολίται τῆς
Θράκης, κατὰ συνοδικὴν ἀπόφασιν, θὰ ἐπαρουσια-
ζοῦντο πρὸ Αὐτοῦ, ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Α. Α.
Μ. τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἀγάπην ἐαυτῶν τε καὶ
τῶν ποιμνίων των.

Οὕτως, οἱ ρηθέντες Μητροπολίται προσῆλθον
παρὰ τῷ Ἀνακτι, προσεφώνησε δὲ τὴν Α. Α. Μ. ἀπὸ
μέρους καὶ τῶν λοιπῶν Μητροπολιτῶν ὁ πρῶ-
τος τῆ τάξει ἅγιος Ἡρακλείας κ. Γρηγόριος, ὅστις
ὑπέβαλε τὰ αἰσθήματα τῆς πίστεως καὶ ἀφεισώσεως
τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πύχθη δὲ ὅπως ὁ Θεὸς
χαρίζεται τῇ Α. Α. Μ. μακροζωίαν, τῇ δὲ πατριδι-
κλῆος καὶ δόξαν. Ὁ Ἀναξ, ἀποτεινόμενος πρὸς
πάντας, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του, διότι εἶδε
περὶ ἐαυτὸν τοὺς θρησκευτικὸς ἀρχηγούς τῶν ἱπ-
κῶν του, τοὺς ὁποίους, εἶπεν, ἀγαπᾷ ἐξ ἴσου ἄνευ
διακρίσεως θρησκείας καὶ ἐθνότητος.

Ἀκολούθως ὁ Μ. Βεζύρης συνέστησε τοὺς θρη-
σκευτικὸς ἀρχηγούς, εἰπὼν αὐτολεξεῖ τὰ ἑξῆς :

«Εἶναι οἱ Ἕλληνες Μητροπολίται τῆς Θράκης
μετὰ τῶν λοιπῶν ἐθνικοτήτων».

Προχθὲς δὲ κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Α. Μ. ἐν-
ταῦθα, μεταβάσα ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ὑποδοχὴν καὶ
ἡ Α. Θ. Π., ἥτις καὶ ἐνεχείρησεν ἀκολούθως τῷ
Ἀνακτι ἔγγραφον εὐχέτηριον προσφώνησιν ἐπὶ τῇ
αἰσίᾳ Αὐτοῦ ἐπανόδῳ εἰς Βασιλεύουσαν.

Γ. Σ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΟΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐν ἐπεισόδιον ἐν τῷ Ζωγραφείῳ Γυμνασίῳ ἤρκεσεν ὅπως ἀναρριπίση τοὺς εἰς τὴν τέφραν κεκρυμμένους σπινθῆρας καὶ δώση ἀφορμὴν νὰ τεθῆ ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ αἰώνιον μας ζήτημα: τὸ γλωσσικόν.

Εἶναι, ἄλλως τε, μοιραῖον, ἀφ' οὗτου ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τοῦτο πάντοτε εὐρίσκεται ἀφορμὴ ν' ἀναφαίνεται, νὰ ἐπικρατῆ, νὰ ὑποσκελίξη ὅλα τὰ ἄλλα καὶ τέλος νὰ χάνη τὴν ζωηρότητά του, νὰ νεκροῦται καὶ νὰ λησμονῆται ὀλίποτε. Ἄλλ' ἡ παρατηρούμενη αὐτὴ νέκρα εἶναι μία νεκροφάνεια, εἶναι μία παροδικὴ νάρκη, τὴν ὁποίαν ἀρκεῖ ἐν καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐπεισόδιον νὰ διασκεδάσῃ, ὡς μία ἀκτίς θερμῆ ἑαρινοῦ ἡλίου ν' ἀναζωογονήσῃ τὸ ἐρπετόν, τὸ ὁποῖον εἶχον ναρκώσει οἱ πάγοι τοῦ χειμῶνος.

Ὅπως δὲ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνεκινήθη καὶ ἡ ἀνά χεῖρας μάλιστα Ἐπιθεώρησις ἀνεμίχθη, κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν, εἰς αὐτό.

Ἐκ καθήκοντος λοιπὸν ἐρχόμεθα νὰ εἰπώμεν δύο λέξεις, ὅχι διότι φρονοῦμεν ὅτι μὲ αὐτὰς θὰ λύσωμεν ἐν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως ἔχει χάσει πλέον τὴν θέσιν του καὶ ἐξέφυγε τοῦ ἐπιπέδου, εἰς ὃ ἔπρεπε νὰ μένῃ, ὅσον διὰ νὰ δηλώσωμεν εἰς τοὺς τακτικούς ἀναγνώστας μας τὰς ἰδέας μας καὶ τὰς προτιμήσεις μας, χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ ζητήσωμεν νὰ τὰς ἐπιβάλωμεν.

Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ μας ζητήματος ἐγράφησαν πολλά, ὥστε φρονοῦμεν ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει μὴ ἀναγνώσας δέκα τοῦλάχιστον περὶ τῆς γλώσσης δοκίμια καὶ ἑκατὸν σχετικὰ ἄρθρα, τόσον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς τοὺς ἀρχαίους τύπους, ὅσον καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, ἐν τῇ μανίᾳ των ν' ἀπομακρυνθῶσιν αὐτῶν, οὐδὲν ἀφήκαν ἀμετάτρεπτον.

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψωσιν ἀμφοτέρωθεν νὰ τοῖς εἰπώμεν ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ, ὅτι δὲν εἴμεθα τῆς γνώμης των.

Ἡ γλώσσα, καὶ τοῦτο πολλάκις ἐπανελήφθη, εἶναι κάτι ζωντανὸν καὶ αἰωνίως μεταβαλλόμενον, κάτι τι, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ζῆσιν μόνον του καὶ τὸ ὁποῖον ὡς σκιά ἀκολουθεῖ τὰ βήματα καὶ τὴν πορείαν τοῦ ἔθνους. Ἄν ἐδημιουργήθησαν ἀριστουργήματα κατὰ τὴν ὡραίαν ἐκείνην κλασικὴν ἐποχὴν καὶ ἂν τούτα περιεβλήθησαν τοὺς τύπους ἐκείνους, τοὺς περιεβλήθησαν διότι οἱ τύποι ἐκεῖνοι τότε ἔζων, διότι ἦσαν ἀπόρροια τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς. Ἄς μὴ ἀπατώνται δὲ οἱ ὑπεράγαν ἀρχαιομανεῖς ὅτι, γράφοντες τὰς λέξεις, τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη ὁ Πλάτων ἢ τὰ σχήματα τοῦ Δημοσθένους ἢ τοὺς ρυθμοὺς τοῦ Πινδάρου, ἐγγίζουσι πρὸς τὴν μεγαλοφυΐαν καὶ γίνονται ὀνόμαστοι συγγραφεῖς. Διότι εἶναι παρατηρητέον ὅτι οἱ συγγραφεῖς δοξάζουσι τὴν γλώσσαν καὶ οὐχὶ ἡ γλώσσα τοὺς συγγραφεῖς. Τοῦτο εἶναι μία ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ἐνόησαν πολλοί, ἴσως οἱ περισσότεροι, ἀλλ' ἐκ τῶν πολλῶν τούτων μερικοὶ περισσότερον

ζωηροί, περισσότερον ἐμμανεῖς, περισσότερον ρηξικέλευθοι, πνέοντες μένεα κατὰ τοῦ σχολαστικισμοῦ καὶ ἀποτροπιαζόμενοι πᾶν ὅ,τι ἀνέδιδε τὴν ὁσμὴν του καὶ ἐνεθύμιζε τὴν ὑπαρξίν του, κατῆλθον τὸν κατήφορον τῆς γλώσσης, ἀπεμακρύνθησαν τόσον τῆς ἐθνικῆς καὶ λαλουμένης καὶ ἐδημιούργησαν ἐν ἰδιαιτέρον νεόπλασμα ἄμορφον, ἀκαλαίσθητον καὶ, τὸ σπουδαιότερον, ἀκατανόητον, ὅχι μόνον εἰς τὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν γραφόντων: τοὺς τοιούτους ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἀπεκήρυξε καὶ ὁ λαὸς ἐχαράκτηρισε μὲ τὸ ὄνομα τῶν «Μαλλιαρῶν».

Δὲν εἴμεθα οὔτε μὲ τὴν γνώμην τῶν τελευταίων, καίτοι τοῖς ὀφείλομεν χάριτας, διότι, κρατήσαντες δι' ἑαυτοὺς τὸ ἕτερον ἄκρον, πολεμήσαντες ἀγρίως καὶ ἐμμανῶς πᾶν τὸ καθαρεῖον, ἔθηκαν, ἀρνητικῶς, τὰ ὅρια τῆς μέσης, τῆς καθ' ἡμᾶς ἀληθοῦς ὁδοῦ. Καὶ ὄντως συγγραφεῖς ὀνομαστοί, συγγραφεῖς, τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς ἠγάπησε καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἔργα διατηρεῖ εἰς τὸ στόμα του, ἔγραψαν εἰς μίαν ὡραίαν γλώσσαν, ἀφελῆ, ἀπηλλαγμένην μὲν τῆς βαρείας, τῆς ἀποπνικτικῆς ἀτμοσφαιρας τῶν ὑπερσυντελικῶν καὶ μέσων ἀορίστων, ἀλλ' ἐξ ἴσου μεμακρυσμένην τῶν παθολογικῶν ἐκείνων ἐξαμβλωμάτων, τῶν γεννωμένων εἰς τινὰς ἐγκεφάλους μηδισμῶς γνωρίζοντας τὴν ἐλληνικὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν γλώσσαν.

Ἡμεῖς εἴμεθα λοιπὸν ὑπὲρ τῆς μέσης ὁδοῦ, ὑπὲρ τῆς κομψῆς καὶ λεπτῆς δημοτικῆς μας, ἡ ὁποία πάντοτε, ἀναλόγως τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον ἐκφράζει, καὶ τοῦ εἶδους τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον πραγματεύεται, λαμβάνει διαφόρους ἀποχρώσεις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ «**Ἀπ' Ὅλα**», ἀνεξαρτήτως τῆς τοιαύτης γνώμης μας, ἔχει τὰς στήλας του ἀνοικτὰς εἰς ὅλα τὰ ὡραῖα ἔργα, θ' ἀφήσῃ δὲ τοὺς ἀναγνώστας του ἀνεπηρέαστους εἰς τὰς κρίσεις καὶ εἰς τὰς προτιμήσεις των.

Θ. Κ. Μ.

ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟΝ!

ὑπὸ τὸν τίτλον *Fatalité* λογία κυρία, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Stella, δημοσιεύει ἐν γαλλοφῶνῳ ἐφημερίδι τὰ συναισθήματα αὐτῆς καὶ τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς παρατηρουμένης εἰς τὸν **πεπολιτισμένον** ἄνθρωπον **ἐμφύτου** διαθέσεως τοῦ ἀλληλοκτονεῖν.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκφράσεως, ἡ ποιητικὴ ἔξαρσις, ἡ ἀκριβὴς ἀναπαράστασις τῶν ἐμφύτων διαθέσεων τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως οὗτος μεγαλοφυῶς διὰ τῆς ἐκμηδενίσεως τοῦ ὁμοίου του, τόσον ζωηρὸν ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον μου, ὥστε μεταφράζω τὸ χρονογράφημα τοῦτο χάριν τῶν φίλων ἀναγνώστων τοῦ «**Ἀπ' Ὅλα**».

Χιλιάδες αἰῶνων διέρρευσαν, καὶ πολλοί, προσέτι, θὰ παρέλθωσιν, ἀπὸ τῆς ὀλεθρίας ἐκείνης νυκτός, καθ' ἣν ἡ μαύρη ψυχὴ τοῦ Κάιν ἀδελφοκτόνον ἤγειρε χεῖρα, ὅπως εἰς τὰ χαμερπῆ σκοτῆ τοῦ μίσους αὐτῆς ἐνταφίασῃ τὴν ἀγνὴν ὑπαρξίν τοῦ Ἄβελ, καὶ ἡ ἄνθρωπότης δὲν ἀπαυδᾷ νὰ μιμῆται τὸ μυσερὸν τοῦτο παράδειγμα.

Παρὰ τὴν ἐγωϊστικὴν διαφήμισιν τοῦ ἐκπολιτισμοῦ, ἀνακηρύσσοντος ἐξημέρωσιν τῶν ἡθῶν, ὁ ἄνθρωπος παραμένει πάντοτε **κτιήνος**, θηρίον ἀγρίον, ὑπερτάτην συναισθανόμενος χαρὰν ἀμειλίχτως νὰ κατασχίξῃ τὰ ἐντόσθια τοῦ γείτονός του.

Ἄναλλοίωτος νόμος τῆς φύσεως, ὑπερτάτη, ἴσως, ἀνάγκη τῆς Δημιουργίας, ἀπαιτοῦσιν ὅπως οἱ ἄνθρωποι ἀλληλοσπαράσσωνται!...

Καὶ ἐνῶ ὁ ἡλῖος ἐπιρρίπτει τὴν αἰγλήν των ἀκτίνων του ἐπὶ τῶν ζοφερῶν ἐκτάσεων τῆς γῆς, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐν πλησμονῇ κινουῦνται καταπεπονημένοι στρατιαὶ τῶν μαχητῶν τῆς ζωῆς, ἐνῶ τὸ θαλλερὸν ἔαρ ἀφειδῶς διαχέει τὴν μυρόεσσαν αὔραν ὡς ὕμνον τῶν γοητευτικῶν ὕμεναίων τῶν ἀνθέων καὶ τῶν χρωμάτων, ἡ κελαινόφρων σκέψις τοῦ ἀνθρώπου, ἀποπνιγομένη ἐν τῷ ὠκεανῷ ἀδελφοκτόνου μίσους, ὀνειροπολεῖ νὰ διαχέῃ χεῖμάρρους ἀδελφικοῦ αἵματος καὶ μεθύσκειται ἐκ τῶν ἐρυθρωπῶν ἀνταυγείων τῶν αἰμοφύρων πεδιάδων...

Τὰ ἀγνὰ κρίνα τῶν φιλαδέλφων σκέψεων μαρααίνονται ἐκ τῆς πνοῆς τῶν μισανθρώπων ἰδεῶν καὶ οἱ ἠδύμολποι λόγοι τῆς ἀγάπης ἀποπνίγονται ἐκ τῶν ἀγρίων τῆς ἐχθρότητος κραυγῶν.

Καὶ ἐνῶ οἱ μυριάδες οὔτοι τῶν ἠττημένων τῆς ζωῆς ταπεινοῦσι τὸν αὐχένα ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης, ἐνῶ ἡ ἀπελπισία θαμβοὶ διὰ τῶν ἀμαυρῶν πτερύγων τῆς τὴν λάμψιν μυριάδων ὀφθαλμῶν, ἐκείνοι, οἵτινες ἐκλήθησαν ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης νὰ κυβερνώσι λαούς, ἐν τῷ ζοφερῷ βάθει τῶν σκέψεων των σχεδιάζουσι τὴν ἐξόντωσιν αὐτῶν!...

Καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο παρέχουσι, κατὰ πρῶτον λόγον, αὐτοὶ οἱ πεπολιτισμένοι τῆς Εὐρώπης, ἐντείνοντες τὰς προσπάθειάς των, μὴ ἀπαυδῶντες, πρὸς ἐξεύρεσιν ἢ πολλαπλασιασμὸν ἀλληλοκτόνων μέσων.

Χιλιάδες πτωχῶν ἀποθνήσκουσι κατ' ἔτος ἐκ τῆς πείνης εἰς τὰς ὀμιχλῶδες τοῦ Λονδίνου ὁδοῦς, καὶ ἐν τούτοις ὁ ψευδὴς πολιτισμὸς τῶν Ἀγγλῶν κυβερνητῶν δισεκατομμύρια ἀπαιτεῖ, ἐκ πνεύματος ἀλαζόνος ἐγωϊσμοῦ καὶ ὑπερφιάλου ὑπεροχῆς, πρὸς κατασκευὴν θωρακοφόρων κολοσσῶν.

Ἐν τῇ ποιητικῇ Ἰταλίᾳ οὔτε τὰ ἀρώματα τῶν ἀπειραρίθμων ροδῶν, οὔτε τὰ μεθυστικὰ φίλτρα τῶν ρωμαντικῶν αὐτῆς νυκτῶν ἐμποδίζουσι τοὺς Ἰταλοὺς βουλευτὰς νὰ ψηφίσωσι πιστώσεις πρὸς κατασκευὴν ἀεροπλάνων, δι' ὧν εὐχερεστερα ν' ἀποβαίῃ ἡ καταστροφὴ ἀθῶν ὑπάρξεων, καὶ ἐξ ὕψους τοῦ κυανοῦ οὐρανοῦ!...

Καὶ ἐν τούτοις χιλιάδες ὄλοι Ἰταλῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης ἐκπατρίζονται, εἰς τὰ πέματα τῆς γῆς μεταναστεύοντες, πρὸς κατεύνασιν τῆς πείνης των.

Καὶ αὐτὴ ἡ Γαλλία, ἡ τὰ σκῆπτρα τοῦ πολιτισμοῦ κατέχουσα, στρατιωτικὴν ἰδρύει τῆς ἀεροπλοίας Ἀκαδημίαν, ἐν ἣ θὰ διδάσκηται ὁ τρόπος τῆς ἐξ ὕψους καταστροφῆς τῶν πόλεων!...

Οὕτως ἠθέλησεν ὁ Δημιουργός, ὅστις πύρινοις γράμμασιν ἐνέγραψε τὴν ἀμειλίχτον ἀνάγκην τοῦ θανάτου τοῦ ἐνός, ὅπως δι' αὐτοῦ ζῆσιν ὁ ἕτερος.

Οὕτως ἠθέλησεν ὁ Δημιουργός...

Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἀνίσχυρος ἄνθρωπος, πειθήνιος εἰς τὴν ἐντολὴν ταύτην, ταπεινῶς τὴν κεφαλὴν κλίνει, παρασυρόμενος ἐν τῷ στροβίλῳ τῆς μέχρις ἀλληλοκτονίας πάλης...

Μάτην ἄνθρωποι εἰρηγόφιλοι ἀποπειρῶνται νὰ ἐγείρωσι φωνὰς διαμαρτυρίας.

Ἡ φωνὴ των εἶνε ἀσθενής.

Αἱ ἀλλόφρονες κραυγαὶ τῶν λαῶν, **μοιραίως** ἐναντίον ἀλλήλων ὄθουμένων, καταπνίγουσι, φεῦ! τὰς ἠδύμολπους ταύτας φωνὰς!...

ΕΝΑ ΔΑΚΡΥΟ

Αφιερούται στῆς Κλαψιάρας.

Τί εἶναι ἓνα δάκρυο ;

— Οὐρανία σταγόν, δροσίζουσα τὴν πονεμένη καρδιά, λέγει ὁ ἓνας.

— Ρευστὸ μαργαριτάρει, λέγει ὁ ἄλλος.

— Νερὸ μὲ λίγο ἄλας, προσθέτει ἓνας τρίτος πεζότατος.

Ὅ,τι κι' ἂν εἶναι, οἱ ὀρισμοὶ δὲν ἀλλάζουν τὴν οὐσίαν του. Ἄλλως τε, ποιὸς δὲν τὸ γνωρίζει ; Ποιὸς δὲν αισθάνθηκε τὴν γλύκα του, ὅταν ἄλλα μάτια τὸ χύνουν γιὰ τὸν δικό μας πόνο, ποιὸς, ἀλλοίμονο ! ποιὸς δὲν ἐδοκίμασε τὴν πίκρα του, ὅταν φλογερὸ ἀπ' τῆς καρδιάς τὰ βάρη ἀνεβαίνῃ ὡς τὰ μάτια ;

Προπάντων δὲ ἡμεῖς αἱ γυναῖκες εὐρισκόμεθα εἰς πολὺ στενὰς σχέσεις μὲ τὰ δάκρυα.

Λύπη, χαρά, θυμὸς, στενοχωρία, ἐνθουσιασμός, πείσμα, συγκίνησις, ἔχουν δι' ἡμᾶς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν : τὰ δάκρυα.

Αἶ ! καὶ τί φταίμε τάχα ! Εἶναι τὸ καταφυγίόν μας, εἶναι τὸ πανίσχυρον ὄπλον τῆς ἀδυναμίας μας, ὄπλον ἀριθμοῦν εἰς τὸ παθητικόν του περισσότερα θύματα ἀπὸ πολλὰς ἐπιφόβους καὶ μεγαλωνύμους μηχανίς πολέμου.

Ἄς μὴ ἐμπιστευώμεθα ὅμως καὶ πολὺ σ' αὐτό. Εἶναι ὑποῦλον. Πληγώνει ἐκείνην ποῦ δὲν τὸ μεταχειρίζεται ὅπου καὶ ὅπως πρέπει.

Πῶς ; μ' ἐρωτᾶτε, τὰ ἀθῶα, τὰ ἀβλαβῆ δάκρυά μας . . .

Ἐξηγοῦμαι καὶ σὰν γυναῖκα ποῦ εἶμαι θεωρῶ καλὸν ἔτσι entre nous, νὰ σᾶς πῶ τὴν ἐπὶ τούτου γνώμην μου. Ἀκούσατέ τὴν καὶ ἴσως σᾶς χρησιμεύσῃ.

Ἀποφεύγετε νὰ κλαίετε πρὸ ἀδιαφόρων. Ποιὸς θὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος στὰ δάκρυα ποῦ χύνουν τὰ γαλανὰ, μαῦρα ἢ καστανὰ μάτια τῆς ἀγαπημένης του ; Καὶ βράχος ἂν εἶναι, θὰ μαλακώσῃ, ἂν δὲ τύχῃ καὶ λίγο ρομαντικός, τότε, ὦ τότε ! μὲ θυσίαν τῆς ζωῆς του θὰ προσπαθῆσῃ νὰ στεγνώσῃ τὰ θλιμμένα ἐκεῖνα ματάκια.

Ἄλλὰ ὑπάρχει, πέτε μου, ἐνοχλητικώτερον πρᾶγμα γιὰ ἓνα ἀδιάφορον ἀπὸ τὸ νὰ βλέπῃ δακρυροοῦντα ἔμπρὸς του ξένα μάτια, γιὰ ξένους πόνους καὶ καίμους ;

Ἐχετε ὅμως καὶ μίαν ἐλπίδα ἐπιτυχίας ὑπὸ ἓνα ὄρον.—Ποῖον ; Ρωτήστε τὸν καθρέπτην σας καὶ ρυθμίσατε τὰς πράξεις σας—τὰ δάκρυά σας θέλω νὰ πῶ—συμφώνως πρὸς τὴν ἀψευδῆ του μαρτυρίαν.

Ἄν σᾶς πῇ ὅτι τὰ μάτια σας κλαμένα κοκκινίζουν πολὺ καὶ μικραίνουν, ὅτι ἡ βαθεῖα ὀδύνη σας συστέλλει εἰς ἄσχημον μορφα-

σμὸν τὸ πρόσωπόν σας, τότε, πρὸς Θεοῦ ! μὴ μεταχειρισθῆτε ποτὲ τὸ ἀνωφελὲς αὐτὸ ὄπλον. Γίνεται πολὺ ἐπικίνδυνον.—Ὁ ἀδιάφορος θὰ τραπῇ εἰς ἄτακτον φυγὴν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πρησμένων ἐκείνων ματιῶν, πρὶν προφθάσῃ ν' ἀκούσῃ τὴν ἱερεμιάδα σας, ὃ δὲ

Ἐκεῖνος... θὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὸ κεφάλι, γιὰτί, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τοῦ χαλνᾶτε μὲ τὸ χάλι σας αὐτὸ τὴν ὄνειρώδη εἰκόνα ποῦ ἔχει σχηματισμένη γιὰ σᾶς μέσα στὴν καρδιά του. Ἐντελὴς ἀποτυχία !

Τί κατωρθώσατε ; Ἐγείνατε ὀλέγο γελοία καὶ τίποτε περισσότερον.

Ἐὰν ὅμως γνωρίζετε ὅτι, πίσω ἀπὸ τὸν ὑγρὸν πέπλον τῶν δακρῶν τὰ μάτια σας ἀποκοτῶν μεγαλειτέραν λάμπιν, ὅτι τὰ δάκρυά σας στάζουν σὰν μαργαριτάρια δροσιᾶς ἀπὸ καταγάλανον οὐρανὸν, ὡ τότε θριαμβεύετε, θὰ βρεθοῦν κάποια χεῖλη πρόθυμα νὰ τὰ ροφήσουν. Ὑπὸ τὴν θεῖαν αὐτὴν βροχὴν καὶ τὸν φλογερὸν τῶν βλεμμάτων σας ἥλιον καὶ ἢ μᾶλλον χέρσος καρδιά θὰ βλαστήσῃ τὰ ἄνθη τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἀγάπης.

Ὡστε. . . ἐπὶ τὸ συμπέρασμα τὸ πρακτικόν: Τὰ δάκρυα διὰ νὰ θαυματοργήσουν πρέπει νὰ ἦναι. . . ἀγνά, εἰλικρινῆ ; Δὲν εἶναι καὶ μεγάλη ἀνάγκη.

Φθάνει νὰ ἦναι ὠραία.

Ἄμισός, Ὀκτώβριος.

ΚΛΑΨΙΑΡΑ

Jules Simon

ΑΔΙΚΙΑ

—Ἐπιτρέπεται νὰ διαπράξῃ τις ἀδικίαν, πρὸς διάσωσιν μεγάλου τινος συμφέροντος, νὰ προτιμήσῃ μέγα τι προσωπικὸν συμφέρον ἢ μέγα τι συμφέρον τῶν οικείων, ἀντι τῶν ὑπαγορευσέων τῆς δικαιοσύνης ; Δύναται τις νὰ παρίδῃ τὴν δικαιοσύνην, ἵνα ὑπακούσῃ εἰς τὰς ὁρμας αὐτοῦ, χωρὶς νὰ αισθανθῇ τὸ σκληρὸν ἐκεῖνο δῆγμα, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην εἰδωποίησιν καὶ τὴν πρώτην τιμωρίαν ;

— Ὅχι· τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν. Οὐδεὶς συμβιβασμὸς πρὸς τὴν συνείδησιν ὑπάρχει· ἀνάγκη ἢ νὰ ὑπακούῃ τις αὐτῇ καὶ νὰ εἶνε δίκαιος, ἢ ν' ἀπειθῇ αὐτῇ καὶ νὰ εἶνε ἐγκληματίας. Αἱ ὑπεκφυγαί, αἱ ἀοριστίαι οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ὑποκρισία, ἐγκλημα ἄνευ παρηγορίας καὶ ἄνευ θάρρους Οὐδε δισταγμὸς μάλιστα ἐπιτρέπεται, ὅταν ἡ συνείδησις λαλήσῃ. Το κράτος αὐτῆς εἶνε τόσον ζηλότυπον, ὅσον καὶ ἀπόλυτον. Το πάσχειν οὐδὲν εἶνε ἐν εἶνε μόνον δεινὸν παρα τῷ ἀνθρώπῳ : τὸ ἁμαρτάνειν. Αὐτῇ ἢ πρώτῃ τῆς συνειδήσεως ἀπόφρασις. Πρὸ του ἠθικοῦ νόμου δὲν ὑπάρχει καταφύγιον. Δὲν πρέπει νὰ λαμβάνῃ τις ὑπ' ὄψει μήτε τὴν ὀδύνην, μήτε τὸν θάνατον, μήτε αὐτὴν τὴν αἰσχύνην.

Α.

ΑΙ ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΙ

Αἱ ἐξ ἔρωτος αὐτοκτονίαι

εἰσὶ συχνότεραι εἰς τοὺς ἄνδρας ἢ τὰς γυναῖκας ;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπαντᾷ, μὲ τὴν στατιστικὴν ἀνὰ χεῖρας, εἰς διάσημος Γάλλος φιλόσοφος εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Ἐπιστημονικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Παρισίων» :

Ἐν Γαλλίᾳ, ἐπὶ 100 ἐξ ἔρωτος αὐτοκτονιῶν, σὶ 28 εἰσὶ γυναικεῖαι καὶ 7 μόνον ἀνδρικοί.

Ἐν Ἰταλίᾳ, ἐπὶ 100 ἐξ ἔρωτος αὐτοκτονιῶν, αἱ 70 εἰσὶ γυναικεῖαι καὶ 20—40 μόνον ἀνδρικοί.

Ὁ συγγραφεὺς προσθέτει, ὅτι ἡ μεγάλη αὐτῆ διαφορά παρατηρεῖται μόνον εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ ἔρωτος. Γενικῶς αἱ αὐτοκτονίαι τοῦ ἀσχήμου φύλου εἰσὶ διπλάσιαι σχεδὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ ὠραίῳ φύλῳ αὐτοκτονιῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ, ἐπὶ 17,000 ἀνδρῶν αὐτοκτονησάντων, ἀντιστοιχοῦσι περίπου 6,000 γυναῖκες, ἐν δὲ Ἰταλίᾳ, ἐπὶ 2.516 ἀνδρικῶν αὐτοκτονιῶν, ἀντιστοιχοῦσι 569 μόνον γυναικεῖαι.

Ἡ ἀνωτέρω ρεαλιστικὴ παρατήρησις τοῦ Γάλλου φιλοσόφου ἀποδεικνύει διὰ μυριοστὴν φορᾶν, ὅτι ὁ περωτὸς τῆς Ἀφροδίτης υἱὸς τεντῶνει τὴν χορδὴν τοῦ γυναικείου πνεύματος εἰς βαθμὸν ἐνίοτε πολὺ δυσάρεστον.

Βεβαίῳ ἐπίσης τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν διετύπωσεν ἡ Mme de Stael, ὅτι «ὁ ἔρωτος εἶνε ἀπλοῦν ἐπεισώδιον εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρός, ἐνῶ ἀποτελεῖ αὐτὴν τὴν οὐσίαν τῆς ζωῆς τῆς γυναικός».

Ὁ ἔρωτος εἶνε, ἐνίοτε, δύναμις, συντρίβουσα τὸ λογικὸν καὶ κατασιγάζουσα πᾶσαν σκέψιν, δικτάτωρ, πρὸ τοῦ ὁποίου ὑποχωροῦσιν ἀπᾶσαι αἱ ἥρεμοι καὶ σώφρονες ἀποφάσεις.

Τὸ ὠραῖον φύλον, φύσει εὐαίσθητον καὶ ὑπερβολικόν πως εἰς τὰ ζητήματα τῆς καρδιάς, πίπτει συχνάκις θύμα τοῦ δικτάτορος τούτου, διὰ νὰ καταστρέψῃ προῶτως νειάτα, μέλλον καὶ τὰ πάντα.

ΑΔΙΚΥΟΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Εἰς τὸ καλλωπιστήριον :

— Ποῖον χροῶμα τριχῶν θέλει ἡ κυρία ;
— Τὰ μαῦρά μου· θὰ πάγω σὲ κηδεῖαν.

⊕

Ἡ κυρία βουλευτοῦ :

— Ἐγὼ ἀγοράζω ὅλα τὰ λουσά μου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συζητήσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ.
— Καὶ διατί ;

— Διότι ὁ ἄνδρας μου εἶναι τότε συνειθισμένος μὲ τοὺς μεγάλους ἀριθμούς καὶ οἱ ὀδικοί μου λογαριασμοὶ δὲν τοῦ κάνουν αἰσθησιν !

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΔΙΣΩΝ

— Ποιος δὲν ἔχει ἀκούσει τὸ ὄνομα τοῦ σοφοῦ Ἀμερικανοῦ, εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ὁποίου ὀφείλονται δικινηματογράφος, τὸ φωνόγραφον, ὁ ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος, τὸ μεγάφωνον καὶ τόσα ἄλλα θαυμάσια πράγματα :

Ἐν τούτοις ὀλίγοι γνωρίζομεν τὰς λεπτομερείας τοῦ βίου του, τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας του καὶ τὰ ἀνέκδοτά του.

Εὐρωπαϊκὸν περιοδικὸν δημοσιεύει κατ' αὐτὰς τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ σοφοῦ τούτου καὶ ἐκ τούτων παραθέτομέν τινα χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

☞

Ὁ Ἔδισων εἶναι δημιούργημα τῆς θελήσεώς του, ὅ,τι δὲ εἶναι, τὸ ὀφείλει εἰς ἑαυτὸν εἶναι φαιδρός, πρῶτος καὶ εἰς ἄκρον αἰσιόδοξος.

— Δὲν εἰμπορῶ, λέγει πολλάκις, νὰ ἐννοήσω διατί φρονοῦν μερικοὶ πῶς αἱ ἐλπίδες τῆς ἐν τῇ βίῳ ἐπιτυχίας σήμερον εἶναι ὀλιγώτεροι τῶρα ἢ ἄλλοτε· μόνον τὸ ἐναντίον νομίζω ὅτι ἀληθεύει. Ἐγὼ αὐτός, ἄλλωστε, θὰ προετίμων νὰ ἤρχιζον ἐκ νέου τὸν βίον μου σήμερον, παρὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἤμην νέος· ὑπάρχουν τώρα περισσότεροι εὐκαιρῆαι ἐπιτυχίας παρὰ ἄλλοτε».

Νομίζομεν ὅτι αἱ ἰδέαι αὐταί, ἐξερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ συγχρόνου τούτου σοφοῦ, εἶναι ἱκαναὶ νὰ μετατρέψωσι τὴν ἐπικρατοῦσαν παρὰ τοῖς πολλοῖς ἰδέαν ὅτι αἱ εὐκαιρῆαι τῆς εὐδοκίμησεως εἰς τὸν βίον ὀλιγοστεύουν μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν.

☞

Ὁ Ἔδισων εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς φιλοπονίας. Προκειμένου νὰ φέρῃ εἰς πέρας μεγάλην ἐφεύρεσιν, εἰργάσθη πολλάκις καὶ ἐπὶ 7 ἡμερονύκτια συνεχῶς, μόλις ἀρκοῦμενος εἰς ὀλιγόλεπτον ἀνάπαυσιν καὶ τώρα ἀκόμη, ὅτε εἶναι ἐξηκοντούτης, πάλιν ἐργάζεται ἡμέραν καὶ νύκτα μετὰ νεανικῆς δραστηριότητος.

☞

Κατὰ τὸ σῶμα ὁ Ἔδισων εἶναι ὑψηλὸς μὲ στῆθος εὐρὺ, κεφαλὴν μεγάλην καὶ συμμετρικὴν, τῆς ὁποίας τὰ ἀργυρόχρυσά μαλλιά πλαισιόουν ἐν εὐγενὲς μέτωπον, τὸ πρόσωπόν του, χωρὶς ρυτίδας, προδίδει γλυκύτητα καὶ ὕψος φαιδρόν. Κατὰ τὸν χαρακτήρα εἶναι ἀπλοῦς καὶ ὅλως διόλου ματαιόδοξος, εἶναι μίγμα παράξενον βαθείας πείρας καὶ βαθείας ἀθωότητος.

☞

Ὅταν τὸν βλέπη τις κλίνοντα ἐμπρὸς μὲ τὴν χεῖρα ὀπισθεν τοῦ ὠτός, ἀναμνηστικαί ὅτι ὁ Ἔδισων εἶναι ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας σχεδὸν κωφός· ἐν τούτοις τὸ ἐλάττωμά του αὐτὸ οὐδέποτε τὸν κατέστησε σκυθρωπὸν.

Ἄλλ' ὁ Ἔδισων δὲν ἔχει μόνον τὸ ἐλάττωμα τούτο· εἶναι ἐπίσης καὶ εἰς ἄκρον ἀφηρημένος· διηγοῦνται περὶ αὐτοῦ πολλὰ ἀνέκδοτα· τὴν ἡμέραν ἀκόμη τοῦ γάμου του ἔπεσε θῦμα τῆς ἀφηρημάδας του αὐτῆς.

Ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὴν γαμήλιον τελετὴν, ὠδήγησε τὴν γυναῖκά του εἰς τὸ σπίτι καὶ τῇ λέγει: «Ἐγκατασταθῆτε ἐδῶ καὶ ἐπιτρέψατέ μου νὰ ὑπάγω εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου· ἔχω νὰ κάμω μίαν ἐπιθεώρησιν, ἣτις θὰ διαρκέσῃ τὸ πολὺ δέκα λεπτά».

Εἰς τὸν προσκεκλημένον, τυχαίως διερχόμενος τὸ ἑσπέρας πρὸ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ἔδισων, ὅπου ὁ ἠλεκτρολόγος εἰργάζετο, εἶδε φῶς καὶ φοβούμενος μήπως κακοποιοὶ εἰσῆλθον εἰς αὐτό, ἐπωφελοῦμενοι τῆς ἀπουσίας του, ἐμβαίνει καὶ βλέπει τὸν ἐφευρέτην ἀπησχολημένον εἰς τὰς ἐργασίας του.

— Τί κάμνεις ἐδῶ; τοῦ φωνάζει.

— Ὅ,τι βλέπεις· ἐργάζομαι.

— Ἐργάζεσαι τὴν ἡμέραν τῶν γάμων σου, ἐνῶ ἡ σύζυγός σου καὶ οἱ προσκεκλημένοι σὲ περιμένουν;

Ὁ Ἔδισων ἐκτύπησε τὸ μέτωπόν του καὶ ἐγειρόμενος:

— Ἐχεις δίκαιον . . . εἶχα ξεχάσει ὅτι ἐνουμφεύθην!

☞

Ἐν ἑτερον ἀνέκδοτον ἰδίας φύσεως εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς:

Μίαν ἡμέραν ἐξῆλθε μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ρίψῃ μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὸ πλησιέστερον γραμματοκιβώτιον. Ὅταν ἔφθασε πρὸ αὐτοῦ, ἐξάγει ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του τὴν θήκη τῶν γυαλιῶν του, τὴν κλείει μὲ προσοχὴν καὶ τὴν ρίπτει εἰς τὸ κουτί· ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἐργαστήριον, ἐζήτησε παντοῦ τὰ γυαλιά του καὶ δὲν ἐνόησε τί ἔγιναν, παρὰ ὅταν εἶδε τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ θυλάκιόν του.

☞

Ὁ Ἔδισων ἔχει καὶ μονομανίας τινάς· μία ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ φοβερὰ του ἀντιπάθεια πρὸς τὰ ὰρολόγια γενικῶς. Τὰ ὰρολόγια θεωρεῖ ὡς ἐφιάλτας τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ὅταν δὲ μίαν φορὰν τοῦ παρουσίασαν ἐν παιδίον, ὁ Ἔδισων τοῦ ἔδωσε μίαν συμβουλήν:

— Κύτταξε, παιδί μου, τοῦ εἶπε, νὰ μὴ φέρῃς ποτὲ ὰρολόγι.

☞

Τὸ πρῶτον ἐπάγγελμα τοῦ Ἔδισων ἦτο τὸ ἐφημεριδοπώλου, τὸ ὁποῖον καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν ἰδέαν νὰ γίνῃ κατόπιν τηλεγραφητῆς καὶ ἠλεκτρολόγος· ἡ πρώτη του δὲ ἐφεύρεσις ἦτο μηχανήμα ἠλεκτρικόν, τὸ ὁποῖον ν' ἀριθμῆ τὰς ψήφους εἰς τὴν Βουλὴν· ἐν τούτοις, ὅταν ἔδειξε τὴν ἐφεύρεσίν του εἰς τὸν πρόεδρον ἤκουσε:

— Μικρὲ μου, εἶναι τέλειον, ἀλλ' εἶναι ἐν πρᾶγμα, τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχομεν ἀνάγκην. Ἡ καθυστέρησις αὐτῆ, τὴν ὁποῖαν ἔρχεσαι νὰ καταργήσῃς, πολλάκις μᾶς σώζει ἀπὸ μίαν κακὴν νομοθεσίαν.

Ἡ οἰκία τοῦ Ἔδισων.

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΤΟΛΜΗΡΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ

ΜΠΛΕΡΙΩ — ΣΩΒΕΖ — ΒΕΛΜΑΝ

—*—

Μετά τὰ τόσα ἐπιτυχόντα ταξείδια ἀνά τοὺς αἰθέρας τοῦ ἀεροπόρου Τσέπελιν, μὲ τὸ ὑπ' αὐτοῦ τόσον τελειοποιηθὲν πηδαλιουχούμενον ἀεροστάτον, μετὰ τὸ τολμηρὸν ταξίδιον τοῦ Μπλεριὸ ἀπὸ Γαλλίας εἰς Ἀγγλίαν, μετὰ τὴν ἀφροβὸν διάβασιν τῶν Ἀλπεων δι' ἀεροπλάνου ὑπὸ τοῦ πληρώσαντος μὲ τὴν ζωὴν τοῦ τὸλμηρα Σωβέζ, τὸν λόγον ἔχουν οἱ Ἀμερικανοί.

Εἰς τὴν χώραν τῶν μεγαλοεργημάτων, τῶν θαυμασιῶν τῆς προόδου καὶ πάσης τελειοποιήσεως ἔπρεπε κάτι μεγαλοῦργημα ν' ἀκουσθῆ καὶ διὰ τὰς τολμηρὰς ἀποπείρας τῆς διὰ τῶν αἰθέρων συγκοινωνίας.

Ἄψηνς ὁ τηλεγράφος μᾶς μετέδωκε τὴν εἰδησιν, ὅτι ὁ ἀεροπόρος Βέλμαν ἀπεφάσισε τὴν διάβασιν τοῦ Ὠκεανοῦ διὰ πηδαλιουχούμενου ἀεροστάτου καὶ τὴν δι' αὐτοῦ ἀφιξίν του εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Καὶ δὲν ἦτο βεβαίως δυνατόν ἡ ἀμερικανικὴ μεγελοφυΐα καὶ ἐφευρετικότης νὰ πτοηθῆ πρὸ τοῦ πρωτακούστου τούτου τολμήματος.

†

Εἰς τὸ Σίτη Ἀτλαντικ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς, λουτρόπολιν παρὰ τὴν Ν. Ὑόρκην, ὁ Βέλμαν καὶ ὁ διάσημος μηχανικὸς Βάνιμαν ἀπεφάσισαν νὰ κατασκευάσωσι πελώριον πηδαλιουχούμενον ἀεροστάτον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωκαν τὸ ὄνομα «Ἀμερικῆ».

Αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν μὲ ἀμερικανικὴν ταχύτητα, καὶ ἀμερικανικωτάτην καθ' ὅλα ἀκρίβειαν καὶ θετικότητα, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῖου, μετὰ τινὰ καιρὸν, ἡ «Ἀμερικῆ» ἦτο καθόλα ἐτοίμη διὰ τὸν ἐναερίον πλοῦν τῆς.

†

Θέλετε καὶ μερικὰς λεπτομερείας τῆς; Ἴδου πῶς τὴν περιγράφει εὐρωπαϊκὸν περιοδικόν:

Ἐχει μῆκος 228 ποδῶν καὶ διάμετρον 32 ποδῶν, βάρος 12 τόννων, κινεῖται μὲ πέντε τελειοτάτας μηχανὰς καὶ ἔχει ταχύτητα 26-28 μιλίων τὴν ὥραν.

Εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ πλεῖστα ὄσα τελειότατα μηχανήματα, τὰ ὁποῖα κανονίζουν ρυθμικώτατα τὴν ἀνάβασιν καὶ κατάβασίν τῆς, τὸ φούσκωμα, τὴν ἰσοροπίαν καὶ τὰς κλίσεις τῆς.

Κατεσκευάσθη ἐκ τριπλοῦ στρώματος μεταξωτοῦ, βαμβακεροῦ καὶ λεπτοῦ ἐκ καουτσούκ ὑφάσματος, πρωτοφανοῦς εἰς τὴν γνωστὴν μέχρι τοῦδε κατασκευὴν ἀεροστάτων.

Ἐκτὸς τῶν θαλαμίσκων, τῶν προσωρισμένων διὰ τὸν κυβερνήτην καὶ τὸ λοιπὸν πλήρωμα, ἔχει μεγάλην αὐτοκίνητον λέμβον, σκεπασμένην κατὰ τὸ σύστημα τῶν ναυαγοσωστικῶν τοιούτων, δυναμένην δὲ ἐν ἀνάγκῃ ἐπὶ πολλὰς ὥρας νὰ παλαίῃ κατὰ τῆς σφοδροτέρως τρικυμίας.

Τελειότατος ἐπίσης ἀσύρματος τηλεγράφος καὶ ἀκριβέστατον μηχανήμα διὰ ραδιοτηλεγραφήματα συνεπλήρουν τὸν ὅλον ἔξαρτισμὸν τῆς «Ἀμερικῆς».

Δὲν ἦτο, ἄλλως τε, τὸ πρῶτον ἐναερίον τοῦ ἔλμαν ταξείδιον.

Καὶ ἄλλο τοιοῦτο, μέχρι τῶν καταψύχων βορείων Πολικῶν χωρῶν τῆς Σπιτσεργης πρὸ καιροῦ ἐπεχείρησεν, ἐμελέτα δὲ καὶ πρὸς τὸν Νότιον Πόλον κατ' αὐτὰς νὰ κατευθυνθῆ.

Τὸ Σίτη Ἀτλαντικ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰδήσεως, ὅτι ὁ Βέλμαν θὰ ἐπιχειρήσῃ ἐκεῖθεν τὴν διὰ πηδαλιουχούμενου διάβασιν τοῦ Ὠκεανοῦ κατεπλημμύρησεν ἀπὸ χιλιάδας περιέργων, οἱ ὁποῖοι ὄλοεν κατέφθανον ἐκεῖ, διὰ νὰ θαυμάσουν τὴν ἔκτακτον ἀποφασιστικότητα, τὸ μέγα γεγονός.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως παρὰ πάντων ἀνεμένετο μὲ ἀγωνίαν.

Κατὰ σύμπτωσιν, ὅλως ἀτυχῆ, ἡ κακοκαιρία τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦτο ἀπερίγραπτος.

Ἀνεμοστρόβιλοι καὶ καταιγίδες ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, θύελλα καὶ θαλασσοταραχὴ ἀσυνήθεις εἰς τὸν Ὠκεανόν.

Τὴν 8 1/2 π. μ. ὥραν, δηλαδὴ τὴν 2 1/2 μ. μ. κατὰ τὸ ἰδικόν μας ὥρολόγιον, ὁ Βέλμαν, ἀψηφῶν τὴν ἀτμοσφαιρικὴν ἀκαταστασίαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀπεφάσισε τὸ ἐναερίον ταξείδιόν του.

Ἄνεμος δυνατός, πυκνὴ ομίχλη καὶ ἀστραπαὶ κατὰ διαλείμματα φωτίζουσαι τὸ στερέωμα ἐσήμαινον ὅτι εἰς τὸν Ὠκεανὸν κάθε ἄλλο παρὰ εὐδία καὶ γαλήνην ἐβασίλευον.

Τὸ αὐτοκίνητον μεταφέρει τὸν Βέλμαν καὶ τὴν συνοδείαν του εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνυψώσεως, ὅπου τὸ τεράστιον πηδαλιουχούμενον ταλαντεύεται, ἔτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν.

Φρενητιώδεις ζητωκραυγαί, χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι ὑπεδέχθησαν τοὺς ἀτρομήτους ἀεροπόρους.

Ὁ Βέλμαν, ἀτάραχος καὶ μειδιῶν χαιρετᾷ δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν «Ἀμερικῆν» ἐν συνοδείᾳ τοῦ μηχανικοῦ Βάνιμαν, τοῦ τηλεγραφετοῦ Ἰρβιν, δύο ἀνταπικριτῶν τῶν «Καιρῶν» τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ τοῦ «Ἡμερησ. Τηλεγράφου» τοῦ Λονδίνου καὶ τεσσάρων ἄλλων, ἀποτελούντων τὸ πλήρωμα τῆς «Ἀμερικῆς».

Τὸ πηδαλιουχούμενον, τεράστιον καὶ ἀργὰ ἀργὰ ἀρχίζει νὰ ἀνέροχεται.

Ἀδύνατον νὰ περιγραφῆ τὸ τί ἐγίνετο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

Ἐνας διαρκῆς βόμβος ζητωκραυγῶν καὶ ἐπευφημιῶν ἐδόνησε τὰ πέριξ.

Ἡ «Ἀμερικῆ» ἀνυψοῦται κανονικώτατα, πνοὴ δὲ ἀνέμου ἤρχισε μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπερηφάνως νὰ ριπίζῃ τὴν ὀπισθεν αὐτῆς κυματίζουσαν μεγάλην ἀμερικανικὴν σημαίαν.

Τὸ πηδαλιουχούμενον μετ' ὀλίγον εὐρίσκετο ἄνωθεν τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης.

Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν αἰθέρων ἐστάλη τὸ πρῶτον ὡς ἐξῆς εἰς τὸ Λονδίνον τηλεγράφημα:

Χαίρετε! Ἐρχόμεθα εἰς συνάντησίν σας. Εἴμεθα ὄλοι καλά, ὅλα ἔχουν καλῶς».

Ἄλλη ἀγωνία, ἄλλος ἀκράτητος ἐνθουσιασμός εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσιν.

Τὸ τηλεγράφημα, ληφθὲν αὐθημερόν, ἐγνωστοποιήθη εἰς ὅλας τὰς γωνίας τῆς Μεγ. Βρετανίας διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ εἰς ἑκατομμύρια ἐκδοθέντων ἐκτάκτων παραρτημάτων.

Ἐδιετάχθησαν προετοιμασίαι διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ τολμηροῦ ἀεροπόρου καὶ τῆς συνοδείας του, ὅλοι δὲ ἔσπευδον πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ βρεχομένην παραλίαν τῶν Βρετανικῶν νήσων διὰ νὰ ἀπολαίσουν πρῶτοι τὸ πρωτοφανὲς θέαμα.

Δεύτερον ραδιοτηλεγράφημα τῆς «Ἀμερικῆς» ἐλήφθη εἰς τὴν δύο μίλια μακρὰν πλεύσαν θαλαμηγὸν «Ὀλυβία», πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀνηγγέλλετο, ὅτι διευθύνεται πρὸς

τὴν Ἀγγλίαν, ὅτι οἱ ἔλικες τῆς «Ἀμερικῆς» δὲν λειτουργοῦν κανονικῶς καὶ ὅτι τοχέως τοῦτο θὰ ἐδιορθῶντο.

Ἡ «Ἀμερικῆ», λοξοδρομήσασα ΒΔ, ἐπάνω ἀπὸ τὰς Βερμούδας νήσους, διήνυσεν εἰς 6 ὥρας 850 μίλια.

†

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ θύελλα καὶ ἡ δαιμονιωδῶς μαινομένη θαλασσοταραχὴ εὐρίσκοντο εἰς τὸ ἀγριώτερον σημείον των.

Ἡ «Ἀμερικῆ» καταβάλλει τὴν μεγαλειέταν τῆς δύναμιν.

Ἡ ἀγριότης τῶν στοιχείων ἐντείνεται.

Ἡ μηχανὴ δὲν ὑπακούει, τὸ πηδάλιον μεταίως δοκιμάζει νὰ δώσῃ τὴν κατάλληλον διεύθυνσιν.

Ἡ «Ἀμερικῆ» παρεκκλίνει, κατέρχεται, κατέρχεται καὶ μετ' ὀλίγον εὐρίσκεται ἐν μέσῳ ἐξηγηριωμένης θαλάσσης καὶ πλησίον ὑπερμεγέθους ὑπερωκεανείου.

Ὁ Βέλμαν καὶ ἡ συνοδεία του ἀνέρχονται εἰς αὐτό, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἐπιβατῶν, ἡ δὲ «Ἀμερικῆ», περισυλλεγείσα, μεταφέρεται ὀπόθεν ἀγεχώρησε.

Καὶ ἐνῶ εἰς τὸ Λονδίνον ἐξηκολούθουν αἱ προετοιμασίαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ δαιμονίου ἀεροπόρου, ἐλαμβάνετο τὸ τηλεγράφημα τὸ ἀναγγέλον τὴν ἀποτυχίαν τοῦ μεγάλου σχεδίου του.

Ὁ Βέλμαν, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς του, θὰ ἔφθανεν εἰς Ἀγγλίαν εἰς 5—6 ἡμέρας.

Ἄλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ... αἰθέρες κελεύουσιν.

†

Ὁ Βέλμαν δὲν ἀπληρίσθη.

Θὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ δευτέραν διὰ τοῦ ἀεροστάτου διάβασιν τοῦ Ὠκεανοῦ, συμπληρῶν ὄσα τυχὸν ἑλλιπῆ παρουσίασε τὸ πρῶτον ἐναερίον ταξείδιόν του.

Εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην οἱ δημοσιογράφοι διοργάνωσαν λαμπρὸν πρὸς τιμὴν του δεῖπνον, εἰς δὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἐσπερίδα ἦτο ἐνθουσιωδέστατος, ἀφελέστατος διηγούμενος τὰς ἐκ τοῦ τολμηροῦ ἐναερίου ταξείδιου του ἐντυπώσεις.

Ἐπιχειρηματίαι ἐμπροσάριοι προσεφέρθησαν ἀντὶ ἀδροτάτης ἀμοιβῆς νὰ διοργανώσωσι διαλέξεις καὶ ἐσπερίδας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Βέλμαν θὰ ἐξέθετε τὰ κατὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς «Ἀμερικῆς».

Τέλος πάντων, ὁ Βέλμαν εἰς τὸν πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ νέον κόσμον κατήντησεν ὁ ἀνθρωπος τῆς ἡμέρας.

ΑΝΑΣΤ. Φ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΣΤΕΙΑ

Εἰς τὸ δικαστήριον:
— Κατηγορούμενε, δὲν ὀμιλοῦν εἰς τοὺς δικαστὰς μὲ τὰ χέρια στῆς τσέπες.
— Κύριε Πρόεδρε, κατηγοροῦμαι ἐδῶ ὅτι ἔβαλα τὰ χέρια μου σὲ ξέναις τσέπες, ποῦ θ' ἔλετε λοιπὸν νὰ τὰ βάλω;

†

— Γκαρσόν:
— Ὅριστε, κύριε.
— Ἄλλαξε τὸ νερὸ τῆς μπουτίλιας αὐτῆς... εἶναι θολό...
— Ἐχει λάθος ὁ κύριος... ἡ καρὰφα εἶναι λερωμένη.

Το

'ΟΛΑ' ΟΛΑ

εὐφράζει

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ, * * *

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΟΥ, *

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΟΥ,

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΓΧΩΡΙΟΝ ΟΜΟΓΕΝΗ ΤΥΠΟΝ,

ΘΕΡΜΟΤΑΤΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΣ ΧΑΡΙΤΑΣ

Διότι τὸ ἠγάπησαν,
Διότι τὸ ἐνεθάρρυναν,
Διότι τὸ ἐνίσχυσαν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ

Αισθάνεται δὲ τὴν γλυκεῖαν ὑποχρέωσιν,
τελειοποιούμενον, νὰ καταστῆ ἄξιον τῆς τόσης
θερμῆς ὑποδοχῆς, μεθ' ἧς ἐγένετο δεκτὸν ἐν-
ταῦθα καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Λοιπὸν, θὰ βελτιωθῇ καθ' ὅλα :

Θὰ διπλασιάσῃ τὰς σελίδας του,

Θὰ αὐξήσῃ τὰς εἰκόνας του,

Θὰ ποικίλῃ τὰ περιεχόμενά του

καὶ μάλιστα

ΧΩΡΙΣ Ν' ΑΥΞΗΣΗ τὸ τίμημά του,
δηλ. με 10 Γρ. τὴν ἑξαμηνίαν
ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους ἢ παρ. 20 τὸ φύλλον.

— Ἄλλὰ πῶς ;

— Θὰ τὸ μάθητε ὅταν ἀναγνώσητε τὴν Β' σελίδα.

Ἐκδοθησόμενον Εὐθυμογραφικὸν Ἡμερολόγιον « Αἰτ' Ὅλα ».

Το ΑΠ' ΟΛΑ

ἔχει ὡς ἰδανικόν του νὰ γίνῃ

ΜΕΓΑΛΗ ΛΑΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ

ὄλαε καὶ ὅλοι

ν' ἀντλοῦν τὰς γνώσεις των καὶ τὴν τέρψιν των.

Πρὸς τοῦτο ἐχώραξε καὶ τὸ πρόγραμμά του, ὅπερ προσ-
επάθησε ν' ἀκολουθήσῃ κατὰ τὰ ἐκδοθέντα προηγούμενα
φύλλα, ὧν τὰ περιεχόμενα δημοσιεύονται ἐν τῇ Δ' σελίδι.

Α Δ Δ Δ

Αἱ δώδεκα σελίδες του, καίτοι πυκνοτυπωμένοι, εἶναι
στεναὶ διὰ νὰ χωρέσουν τόσα θέματα, εἶναι μικραὶ διὰ νὰ
περιλάβουν τὰς ἀπαιτουμένας εἰκόνας. Τὸ «'Απ' Ὅλα»
πρέπει νὰ γίνῃ

ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΝ

καὶ μάλιστα χωρὶς ν' αὐξήσῃ τὸ ἑξαμηνον τίμημά του
οὔτε κατὰ ἓν γρόσιον. Ἄρκει νὰ τὸ θελήσετε.

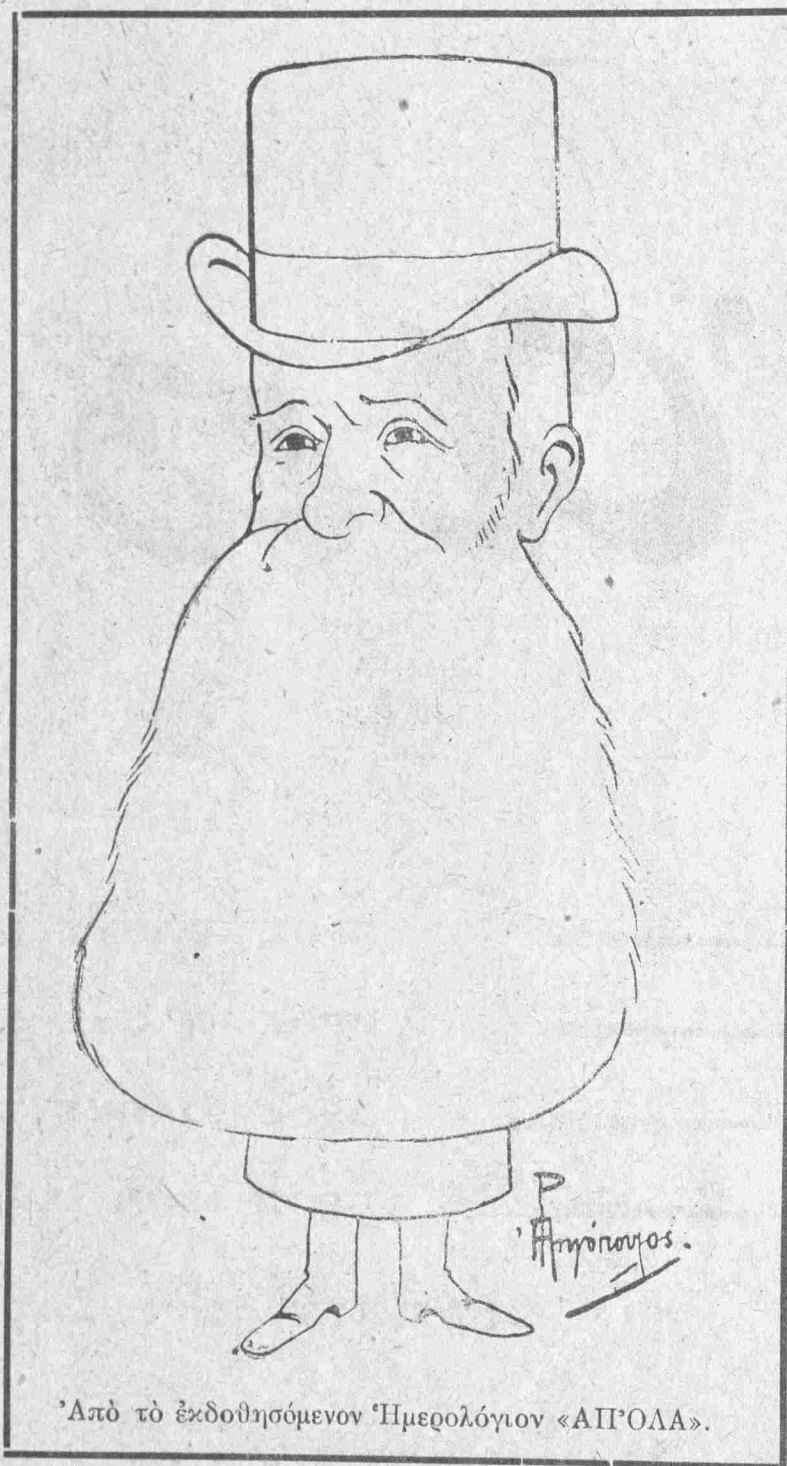
— Ἄλλὰ πῶς;

— Ὑπελογίσαμεν ὅτι, ἂν ἐγγραφῶν **3,000** νέοι
ἀναγνώσται, θὰ δυνηθῶμεν νὰ διπλασιάσωμεν τὰς σελί-
δας, τὴν ὕλην καὶ τὰς εἰκόνας τῆς Ἐπιθεωρήσεώς μας.

Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο εἶναι εὐκόλον νὰ συναχθῇ, ἂν θε-

*Απὸ τὸ ἐκδοθησόμενον Εὐθυμογραφικὸν Ἡμερολόγιον «ΑΠ'ΟΛΑ».

*Απὸ τὸ ἐκδοθησόμενον Ἡμερολόγιον «ΑΠ'ΟΛΑ».

λήσῃ καθεὶς ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς φίλους μας νὰ μᾶς ἐγ-
γράψῃ μερικοὺς νέους ἢ καὶ ἓνα μόνον ἀρκεῖ.

Πρὸς τοῦτο παρακαλεῖται νὰ συμπληρώσῃ καὶ ἀπο-
στείλῃ μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου τὰ ἐπισυνημμένα δελτία,
συνοδευόμενα μετὰ τὸ τίμημα τῶν ἑξαμηνίων ἐγγραφῶν, ἃς
θὰ ἐγγράψῃ.

Ἡ Ἐπιθεώρησις μας δέ, ἐκτὸς τῶν χαρίτων, τὰς ὁποίας
θὰ ὀφείλῃ εἰς τοὺς φίλους της τούτους, θὰ προσφέρῃ καὶ

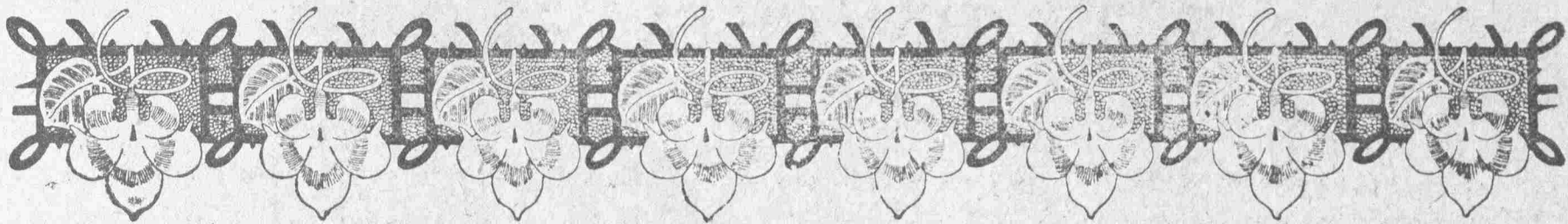
ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

ΧΡΗΣΙΜΑ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ—ΚΟΜΨΑ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΑΞΙΑΣ

Τὸν κατάλογον τῶν βραβείων τούτων ἴδε εἰς τὴν Δ' σελίδα.

Τὸ «ΑΠ' ΟΛΑ» καὶ τὸ Ἡμερολόγιόν του,
ὡς ἐκ τῆς μεγάλης κυκλοφορίας των, εἶναι τὰ
καταλληλότερα μέσα διαφημίσεως. Γίνονται
δεκταὶ διαφημίσεις πρὸς δημοσίευσιν μετὰ συμφέ-
ροντας ὄρους.

Τὴν 15 τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἐτήσιον

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΠ' ΟΛΑ

ἄ εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του, θὰ εἶναι τὸ καλλίτερον πρωτοχρονιάτικον δῶρον. Θὰ σκορπίσῃ τὴν εὐθυμίαν, τὴν χαρὰν καὶ τὸν γέλωτα μετὰ τὴν πνευματώδη ὕλην του, μετὰ τὰς ὡραίας εἰκόνας του. Θὰ εἶναι φιλοκαλέστατον, κομψότατον, εὐθηνότατον.

Σελίδες 128. = Εἰκόνες 103. = Ἐξώφυλλον χρωματιστόν. = Τμήμα 3 μόνον γρόσσα.

Δι' ὅσους ἐνεγράφησαν ἢ θὰ ἐγγραφοῦν μέχρι 1 Δεκεμβρίου εἰς τὴν Ἐπιθεώρησίν μας, τὸ Ἡμερολόγιον « ΑΠ' ΟΛΑ », θὰ δοθῇ ἐξαιρετικῶς μόνον ἀντὶ 3 Γροσίων.

Αἱ εἰκόνες τοῦ Ἡμερολογίου τούτου ἀνετέθησαν εἰς τὸν κ. Ἀλέξ. Ρηγόπουλον, γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ « ΑΠ' ΟΛΑ » καὶ εἰς ὅλον τὸ δημόσιόν μας διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς γελοιογραφίας του. Ὅστε δύναμεθα νὰ προκηρύξωμεν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἡμερολογίου τελείως ἐξησφαλισμένην.

Τοῦ Ἡμερολογίου « ΑΠ' ΟΛΑ »

θὰ ἐκδοθοῦν μόνον 10,000 ἀντίτυπα.

Το ΑΠ' ΟΛΑ

κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ Πρωτοχρονιάς θὰ ἐκδοθῇ εἰς πολυτελὲς διπλοῦν τεῦχος μετὰ ἀφθονίαν εἰκόνων, ποικίλιαν ὕλης καὶ περισσὴν φιλοκαλίαν.

Ἀπὸ τὸ ἐκδοθησόμενον Ἡμερολόγιον « ΑΠ' ΟΛΑ ».

✦ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΜΑΣ ✦

- α') Είς τούς ἐγγράφοντας 100 νέους ἀναγνώστας, θὰ δοθῇ ἐν ὠραιότατον γραμμόφωνον.
- β') Είς τούς ἐγγράφοντας 50 νέους ἀναγνώστας, θὰ κάμωμεν μίαν μεγέθυνσιν (agrandissement) φωτογραφίας εἰς ἐν Ἰταλικὸν ἐργοστάσιον.
- γ') Είς τούς ἐγγράφοντας 25 νέους ἀναγνώστας, μίαν μεγάλην καλλιτεχνικὴν εἰκόνα πρὸς ἀνάρτησιν.
- δ') Είς τούς ἐγγράφοντας 10 νέους ἀναγνώστας, θὰ δοθῇ ἐν μέγα λεύκωμα (album) τοπείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
- ε') Είς τούς ἐγγράφοντας 5 νέους ἀναγνώστας, 100 ἐπισκεπτήρια καλλιτεχνικά.
- ς') Είς τούς ἐγγράφοντας 3 νέους ἀναγνώστας, τὸ **Εὐθυμογραφικὸν Ἡμερολόγιον ΑΠ' ΟΛΑ.**

✧ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΘΕΝΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ✧

ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ : Χρησιμεύει ἡ πίστις ; — Ἡ ἀληθὴς ἀρετή. — Κακοὶ κακῶς. — Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. — Τὸ ἀνάλλαγμα. — Ἄλιεις ἀνθρώπων — Ἀγάπη. — Μὴ κλαίτε. — Αἱ ἄκανθαι, ὑπὸ Ἀπολογητοῦ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ : Ἑβδομαδιαία πολιτικὴ ἀνασκοπή, ὑπὸ **Διπλωμάτου.**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ : Ἑβδομαδιαία ἐκκλησιαστικὴ ἐπιθεώρησις, ὑπὸ **Γ. Σ. Γαβριηλίδου.**

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ : Ἡ φοβερὰ ἐπιδόξ. — Τῆς ἐπιστήμης οἱ μάρτυρες. — Πρὸ παντός χαρακτήρα. — Ἡ τύχη των. — Ὑπὸ τὴν σιάν των πλατάνων. — Εἰς τὰ πρόσω ὀλοταχῶς. — Τὸ χειρότερον ἐπάγγελμα. — Τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς πληγῆς. — Ὑμέναιοι καὶ θάνατοι, ὑπὸ **Θ. Καβαλιέρου Μαρκουίζου.**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΧΩ : Ἡ ἐλάττωσις τῆς ζωῆς. — Ἡ χολέρα. — Ἡ ὑγιεινὴ εἰς τὰς Σκανδιναβικὰς χώρας, ὑπὸ **Μ. Μουσειδου, ἱατροῦ.** — Τί χειμῶνα θὰ ἔχωμεν ἐφέτος ; ὑπὸ **Μ. Σωφρονιάδου.** — Ἐπιστημονικὰ νεώτατα. — Αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης. — Τὸ « 606 » σωτήριος θεραπευτικὴ ἀνακάλυψις τῆς σφιλίδος, ὑπὸ **Μ. Σ.**

ΘΕΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ : Σκέψεις, ὑπὸ **Νοεμῆς Α. Ζωηροῦ.** — Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου Νικόλαος ὁ Α', ὑπὸ **Χ. Χρηστοβασίλη.** — Ἡ θάλασσα — Ὁ ἐκτοπισμὸς τῶν πτηνῶν, ὑπὸ **Κ. Καλλιπικοῦ, Μάντσεστερ.** — Φύλλα κομμένα, Χαιρετισμὸς, ὑπὸ **Ν. Παπανικολάου.** — Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς καὶ οἱ ἐθελοντικοὶ λόγοι. — Ὁ χιτῶν τοῦ εὐτυχοῦς ἀνθρώπου, ὑπὸ **Φ. Τριανταφυλλίδου.** — Γκιαβούρ, ὑπὸ **Μ. Σωφρονιάδου.** — Τὸ σκυλομάζεμα, ὑπὸ **Ν. Σ.** — *Raola Lombroso*, τὸ ἠθικὸν σθένος τῆς γυναικός, ὑπὸ **Μ. Σωφρονιάδου.** — *Et Rey*, ἄπο τούς διαλόγους τοῦ Σωκράτους, τὰ ἀντραβέ. — Τὸ χρυσίον. — *Jules Fiaux*, Πῶς νὰ εὐδοκίμωμεν εἰς τὸν βίον, ὑπὸ **Κ. Σισκίδου.** — Ἄπο τὴν νέαν τῆς Εὐρώπης Δημοκρατίαν, ὑπὸ **Ἀν. Ἀσημακοπούλου.** — Ἡ Ἁγία Σοφία, ὑπὸ **Ν. Σαράδου.**

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ : Ὁ Πλάτων περὶ τοῦ βιβλίου, ὑπὸ **Γ. Ἀποστολίδου, δικηγόρου.**

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΦΘΗΜΕΡΟΝ : Ἡ κίνησις τοῦ βιβλίου, οἱ συγγραφεῖς, ὑπὸ **Θώρ.** — Ἰσπανο-αμερικανικὴ φιλολογία : *Manuel Ugarte*, ὑπὸ **Ἀριστείδου-Μαρίου, Θεσσαλονίκης.**

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ : Πικρὸς ἀλήθειαι, ὁ Γάμος, Α' Ὁ Κομματῆς, Β' Ὁ προικισθῆρας, Γ' Μοῦ ὀφείλει τὸ πᾶν, Δ' Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τῆς κυρίας Χ., ὑπὸ **Ν. Χάρη.**

ΑΘΗΝΑ-ΓΚΑ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ : Οἱ γκρινιάριδες, τὸ Φάληρον, ὑπὸ **Ἡλίας Γυιτάκου.**

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ, ὑπὸ **Π. Ν. Κεσίσογλου.**

ΤΑΣΕΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ, ὑπὸ **Δημ. Μελισσοπούλου.**

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ : Κλάψε, καρδιά μου, ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ὑπὸ **Ν. Σαράδου.** — Τὸ μυστικὸν τῆς Ἰωάννας, ὑπὸ **Νηρέως.** — Ἐδυσεν ..., ὑπὸ **Θλιμμένου.** — Τὸ ρημαγμένον ἀρχοντικὸν, ὑπὸ **Χ. Χρηστοβασίλη.** — Φιλοσοφία μετ' ἑαυτοῦ, Ἡ πραγματικὴ εὐτυχία, ὑπὸ **Ἀλεξανδρινῶν.** — Ἡ ἄγνωστος, ὑπὸ **Κολυβρίου.** — Τὸ κομμένο πεῦκο, ὑπὸ **Ν. Βασιλειάδου, ἱατροῦ.** — Τὸ θαῦμα — Ὁ ἀπόκληρος, ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ὑπὸ **Ν. Σ.**

ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ : *Lacrymas*, ὑπὸ **Δ. Γ. Καλογεροπούλου, Ἀθηναίων.** — Σ' ἐκεῖνην, ὑπὸ **Θύμου.** — Πρὸς τὴν Εὐτυχίαν, ὑπὸ **Ἰουλιέττας.** — Στόνοι, ὑπὸ **Θυμέλης.**

ΠΟΙΗΜΑΤΑ : Στὴ Σοφία Σπανοῦδη, ὑπὸ **Κ. Μπέλλα.** — Τὸ Μαυροβουνί καὶ ὁ Βασιλεὺς του, ὑπὸ **Χ. Χρηστοβασίλη.** — *Passa tempo*, Δάσκαλέ μου σὺν πεθάνης . . ., ὑπὸ **Χαρικλῆ.** — Μία καρδιὰ χάθηκε, ὑπὸ **Ν. Σαράδου.** — Δρόσος καὶ δάκρυ, ὑπὸ **Π. Ἀδαμαντιάδου, Ξάνθης.** — Ἡ ζωὴ, ὑπὸ **Τάσου Βιδούρη.** — Εἰς τὸν ποταμὸν Κύδνον, ὑπὸ **Ἰω. Χατζοπούλου.**

— Τυμφερηστὸς ὁ ἔμμετρος τε καὶ πεζός — Τὸ δάνειον, ὑπὸ **Χαρικλῆ.** — Δύσις, ὑπὸ **Δ. Δημητριάδου.** — Τρυγητός, ὑπὸ **Χ. Χρηστοβασίλη.** — Συμβουλή γέροντος πρὸς νέον, ὑπὸ **Π. Ἀδαμαντιάδου.** — Ἡ καρδιά τῆς γυναικός, ὑπὸ **Γ. Σ. Γαβριηλίδου.** — Μόνον μὴ πνιγῆς, ὑπὸ **Θηρίου.** — Μαύραις στιγμαῖς, ὑπὸ **Ν. Σαράδου.** — Νοσταλγία, ὑπὸ **Γιάννη Πικρογιάννη.** — *Carte Postale*, ὑπὸ **Θηρίου.** — Κάτου ἐδῶ, ὑπὸ **Μ. Ἀφεντάκη.** — Ὁ θάνατος καὶ ὁ κουμπάρος του, ὑπὸ **Π. Ἀδαμαντιάδου.** — Στὴ Νοεμῆ Ζωηροῦ, ὑπὸ **Γ. Ριζᾶ.** — Γιὰ τὸ « Λεύκωμα » — *Chantéclair*, ὑπὸ **Χαρικλῆ.** — Ἡ κόρη, ὑπὸ **Γ. Γαβριηλίδου.** — Στὴ Σελήνη, γιὰ κείνη, ὑπὸ **Νηρέως.** — Ἰδέαι φιλοσοφικαὶ τοῦ Φασουλή τοῦ τενεκέ, ὑπὸ **Γ. Ριζᾶ.** — Τὸ πρῶτον καρδιοκτύπι, ὑπὸ **Ὀμήρου Μπενέ.** — Εὐπνα, ὑπὸ **Γ. Γαβριηλίδου.**

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ : Ἡ Διπλῆ Θυσία, ὑπὸ **Θ. Καβαλιέρου Μαρκουίζου.**

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ : Ἄξιοι τῆς τύχης των, ὑπὸ **Κ. Μπέλλα.** — Οἱ δημοδιδάσκαλοι εἰς ἀπεργίαν, ὑπὸ **Μ. Ἀπεργίδου.**

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ : Εἰκονογραφημένα ἄρθρα ἀπὸ τὴν ζωὴν ὅλου τοῦ κόσμου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ : Ποία εἶναι ἡ θέσις μας ; ὑπὸ **Ἰουλίαν Ι. Καράλη.** — Τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς ὠραιότητος, ὑπὸ **Εὔας.**

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΙ ΤΩΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ, ὑπὸ **Α.**

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ : Ἡ χρησιμότης τῆς ἐθιμοτυπίας. — Αἱ ἐπισκέψεις. — Αἱ ἀμφιέσεις, ὑπὸ **Ζωῆς.**

ΔΕΛΤΙΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ, ὑπὸ **Δ. Α. Ο.**

Η ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ, ὑπὸ **Ἀλκυῶνος.**

Η ΜΟΔΑ, ὑπὸ **Ἀσιμίνας.**

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΥΝΤΑΓΑΙ.

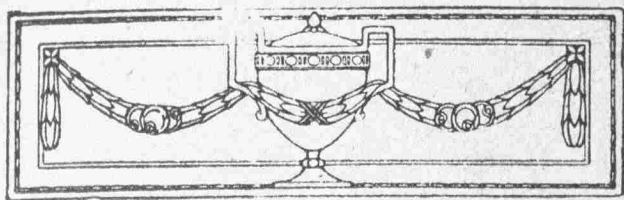
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑΙ ΗΜΕΡΑΙ : Ἑβδομαδιαία εὐθυμογραφικὴ ἀνασκοπή, ὑπὸ **Κολυβρίου.**

ΣΑΤΥΡΑ ἔμμετρος τῆς ἐβδομάδος, ὑπὸ **Γ. Ριζᾶ.**

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ τῆς ἐβδομάδος, ὑπὸ **Ἀλεξ. Ρηγοπούλου.**

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ : Δεπτομερὴς περιγραφή τῶν ἐξῆς πόλεων ὑπὸ ἐποψίν πληθυσμοῦ, ἐκκλησιαστικῆς, ἐκπαιδευτικῆς καὶ κοινωνικῆς κινήσεως : Δεδε-Ἀγάτς, ὑπὸ **Ν. Δ. Κοῦδου.** — Μετρών. — Μουδανίων. — Ὀρτάκιοι τῆς Βιθυνίας. — Προύσης — Συγῆς. — Ξάνθης. — Νίγδης. — Ἀδριανουπόλεως.

ΕΙΚΟΝΕΣ : Ὁ μητροπολίτης Κορυτσᾶς Γερμανός — Ὁ βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου Νικόλαος ὁ Α' — Ζᾶν Γκολστάιν — Ἡ ἀναβίωσις τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν χωρῶν — Ἡ Φωτάκειος Ἀστικὴ Σχολή — Ἀυτοκίνητον Κανώ — Δημοαρχεῖον Νέας Ὑόρκης — Βουλευτάρτον Ὀδησοῦ — Τὰ φλέγοντα ζητήματα — Ἐφιπποὶ χωροφύλακες πρὸ τῶν Πατριαρχείων κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως — Εἰκόνες ἀπὸ τούς δρόμους μας — Μουδανιά — Κανόνιον Κρούπ. — Ἡ αἰωνία γυνή — Ἡ Α Θ Π ὁ Οἶκ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' — Τὰ μικρόβια τῆς χολέρας — Ὁ ἱστορικὸς ἀστυνομικὸς σταθμὸς τοῦ Φαναρίου — Ὀρτάκιοι τῆς Βιθυνίας — Ρῶσος ἀμαξηλάτης — Σπαρτιάτιδες εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς μαστιγώσεως τῶν τέκνων των. — Προῦσα. — Τὰ τεῖχη τῆς Νικαίας. — Ὁ Μελισσόπουλος. — Ὁ ἔκπτωτος βασιλεὺς Μανουήλ ὁ Β'. — Συγῆ. — Τὸ χρυσίον. — Ξάνθη. — Ἡ Ἁγία Σοφία. — Ποδοπάτησις τῆς βασιλικῆς σημαίας ἐν Λισσαβῶνι. — Νίγδη. — Ὀδησός. — Τὸ φθινόπωρον. — Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια Ἀδριανουπόλεως. — Τὸ Ἑλληνικὸν Ὑπουργεῖον.

Π. Ν. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ

διευθυντοῦ τῆς «Πατρίδος»

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

[συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ]

Ξεύρετε ὅτι τὸ πετρέλαιον εἶναι πολὺ ἀκριβὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι πωλεῖται μονοπωλιακῶς. Ἄλλ' οἱ Ἀθηναῖοι εὗρον τὸ φάρμακον. Ἀνάπτουν τὰ φῶτά των, ὅταν μόνον εἶναι ἀνάγκη, εἰς τὸ δεῖπνον δηλαδὴ καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας. Κατὰ τὰς λοιπὰς ὥρας τὸ σπῆτι ἢ εἶναι βυθισμένον εἰς τὸ σκότος, ἢ ἔχει καμμία λαμπίτσα, ἢ ὁποῖα μόλις ἀναδίδει φῶς πυγολαμπίδος. Ὡστε οἰκονομία καὶ ἐν τούτῳ. Ἐπίσης ἡ ζάχαρη καὶ ὁ καφὲς εἶναι πολὺ ἀκριβά. Ἄγνωστος λοιπὸν καὶ ἡ πολυτέλεια τῶν οἰκιακῶν γλυκῶν καὶ τῶν καφέδων. Σᾶς παρακαλῶ εἰς ὅλα αὐτὰ νὰ μὴ μεθεωρήσετε ὑπερβολικόν ὁμολογῶ, ἄλλως τε, ὅτι ὑπάρχουν καὶ τινες ἐξαιρέσεις. Κατὰ κανόνα ὅμως συμβαίνουν τὰ πράγματα, ὅπως σᾶς τὰ παρέστησα.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὄλων αὐτῶν τῶν οἰκονομιῶν τὸ ἐννοεῖτε κἀλλιστα. Ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, ἔχουν ἀναλόγους περιουσίας. Δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ εἶδον οἰκογένειαν μὴ ἔχουσαν περιουσίαν. Ἐνας μπακάλης μιᾶς μακρονῆς συνοικίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχα κατοικήσει ἐπὶ τινὰς μῆνας, ὅπισθεν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἔκτισεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἕνα λαμπρὸ σπῆτι, τὸ ὁποῖον τοῦ δίδει εἰσόδημα 500 δραχμῶν, ἢτοι 25 εἰκοσαφράγκων τὸν μῆνα. Καὶ ὅμως αὐτὸς ὁ μπακάλης ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του, τὴν μπακαλικὴν του, ἀποθησαυρίζων καὶ ἄλλα μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς ὅλας τὰς οἰκογενείας, μὴδ' αὐτῶν τῶν ἐπιστημόνων ἐξαιρουμένων, οἵτινες ἐνῶ κερδίζουν ἐλάχιστα ἐν σχέσει πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν ἐπιστήμονας, ἀποκτῶσιν ὅμως μετὰ τινὰ ἔτη μίαν ὁπωσδήποτε ἀρκετὰ στοργγύλην ποσότητα ἐνῶ παρ' ἡμῖν ἐλάχιστοι εἶναι οἱ ἱατροὶ καὶ οἱ δικηγόροι, οἱ ὁποῖοι μετὰ εἴκοσι καὶ μετὰ τριάκοντα ἐτῶν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των ἀφίνουν εἰς τὰ παιδιά των μίαν ὑποφρετὴν περιουσίαν.

Ἐκ τούτων συμβαίνει νὰ ἔχουν ὅλοι σχεδὸν αἱ Ἀτθίδες ἀρκετὰ σημαντικὰς προῖκας, ἐνῶ παρ' ἡμῖν αἱ πολυφερονὶ κόραι μετροῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων. Αἱ προῖκες τῶν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν, δηλαδὴ τῶν χιλίων εἰκοσαφράγκων, εἶναι ἐκεῖ συνηθέσταται, διδόμεναι εἰς νέους ἐμποροῦπαλλήλους, ἢ ἀπλοῦς γραφεῖς τῶν ὑπουργείων, ἐνῶ παρ' ἡμῖν προῖξ χιλίων λιρῶν εἶναι τι σπανιώτατον, μία δὲ νέα μετ' ὅσον προῖκα ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ πάρῃ ἕνα ἐπιστήμονα, ἱατρὸν μάλιστα, διότι κατὰ παράλογον ὅλως συγκυρίαν, ὅλοι αἱ νεαί, ὅλοι σχεδόν, θέλουν νὰ πάρουν ἱατρούς. Εἰς τὰς Ἀθήνας κανεὶς ἱατρὸς δὲν πωλεῖ τόσο φθηνά

τὸν ἑαυτὸν του, αἱ δὲ διδόμεναι εἰς ἱατροῦς προῖκες εἶναι ἄνω τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, ἢτοι 2,500 εἰκοσαφράγκων, προῖκες, τὰς ὁποίας παρ' ἡμῖν λαμβάνουν οἱ λίαν διακεκριμένοι ἐπιστήμονες καὶ οἱ τραπεζίται.

Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου τούτου τῆς οἰκονομίας, ὑπάρχει καὶ κἀτι ἄλλο, εἰς τὸ ὁποῖον διαφέρει ὁ Ἀθηναῖος τοῦ Κωνσταντινουπολίτου. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐφημερίδων καὶ συνεπῶς ἢ ἐπὶ τῶν χαρακτήρων, ἐπὶ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων ἐπιρροή τοῦ τύπου Ὁ Ἀθηναῖος, κυρία καὶ κύριοι, δὲν δύναται νὰ ζῆσῃ ἄνευ ἐφημερίδος, ὅπως δὲν δύναται νὰ ζῆσῃ, ὡς εἴπομεν, χωρὶς περίπατον. Μπορεῖτε νὰ τοῦ ἀφαιρέσητε πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ τὴν ἐφημερίδα τοῦ ὄχι. Ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ ἐπιστημόνων, μέχρις αὐτῶν τῶν μπακάληδων, μέχρι τῶν ἀμαξιάδων, μέχρις αὐτῶν τῶν λούστρων, θὰ διαβάσουν τὸ πρωὶ μίαν πρωϊνὴν ἐφημερίδα καὶ τὸ ἀπόγευμα μίαν ἀπογευματινὴν. Εἶναι δὲ ὠραῖον, πολὺ ὠραῖον πράγμα, νὰ βλέπετε πολλοὺς νὰ τρέχουν τὴν πρωΐαν εἰς τὰ καφενεῖα, ὄχι διὰ νὰ πάρουν τὸν καφὲν μετ' ὁ ἀπαραίτητον κουλουρι, ἀλλὰ διὰ νὰ πάρουν σβάρνα τὰς ἐφημερίδας, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὰς σοβαρωτέρας καὶ καταλήγοντες εἰς τὰς ὀλιγώτερον σοβαράς.

Κατὰ τὴν πολυετη ἐν Ἀθήναις βίον μου παρέστην μάρτυς κωμικωτάτων ἐπεισοδίων ποῦ γίνονται εἰς τὰ καφενεῖα διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐφημερίδων. Πολλοὶ μόλις φθάσιν εἰς τὸ καφενεῖον, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐνωρίτερον τῶν ἄλλων προσπαθοῦντες νὰ ὑπάγουν, ἀρπάζουν τρεῖς-τέσσαρας καὶ πέντε ἐνίοτε ἐφημερίδας, τὰς πῶρουν μαζῇ των εἰς τὸν καναπέ, ὅπου θὰ καθήσουν καὶ ῥίπτοντες γύρω των ἕνα βλέμμα, διὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι δὲν τοὺς βλέπει κανεὶς, τὰς κάμνουν ἕνα σωρὸ, τὰς θέτουν εἰς τὸν καναπέ καὶ καθήνται ἐπάνω εἰς αὐτάς. Βέβαιον τοιοῦτοτρόπως, ὅτι κανεὶς δὲν θὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ, ἀρχίζουν τὴν μελέτην, ἢ ὁποῖα παρατείνεται ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ὥρας. Ἐνίοτε ὅμως ἐκ τῆς κατασχέσεως ταύτης τῶν ἐφημερίδων γεννῶνται ζητήματα καὶ φιλονεικίαι μεταξὺ τῶν πελατῶν τοῦ καφενεῖου, αἱ ὁποῖαι καταλήγουν εἰς τὴν δυσαρσκειαν τῶν ἀπλήστων αὐτῶν μονομανῶν, οἵτινες, ἐλεινολογοῦντες τὸ καφενεῖον, φεύγουν καὶ παύουν πλέον νὰ φοιτοῦν εἰς αὐτό, ἀλλὰ διὰ ν' ἀρχίσουν τὴν αὐτὴν ἱστορίαν εἰς ἄλλο καφενεῖον.

Ἐνῶ παρ' ἡμῖν πόσοι εἶναι, κυρία καὶ κύριοι, οἱ ἀναγινώσκοντες ἐφημερίδας; Οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνέρχονται κατὰ τοὺς μετριοτέρους ὑπολογισμοὺς εἰς 400 χιλιάδας· καὶ ὅμως ἔχομεν τώρα μόνον τρεῖς ἐφημερίδας πρωϊνάς καὶ τρεῖς ἑσπερινάς, αἱ ὁποῖαι, διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει κυκλοφορίαν των, ἀμφιβάλλω ἂν πωλῶσι τὸ πολὺ 15 χιλιάδας φύλλον ἡμερησίως. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὅμως ἀκούσατε καὶ λογαριάσατε τί συνέβαινε μέχρι πρὸ ἐνὸς ἔτους. Τὸ «Ἐμπρός», ὁ «Χρόνος», ἢ «Πατρίς», τὸ «Σκρίπ», ἢ «Ἐστία» καὶ ἢ «Ἐσπερινή» ἐπώλουν κατ' ἐλάχιστον 5-6,000 φύλλον ἐκάστη. Οἱ «Καιροὶ» περὶ τὰς 4,000, ἢ «Ἀκρόπολις», τὸ «Νέον Ἄστυ», ἢ «Ἀστραπή» περὶ τὰς 3,000, αἱ «Ἀθηναί» περὶ τὰ 1000, ἢτοι ἐν ὅλῳ περὶ τὰ 60,000 φύλλον, ἐπὶ πληθυσμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὡστε, ἐνῶ ἐν Ἀθήναις μία ἐφημερίς ἀναλογεῖ πρὸς τρεῖς Ἀθηναίους, ἐδῶ μία ἐφημερίς ἀναλογεῖ πρὸς εἰκοσιπέντε Κων-

σταντινουπολίτας. Φαντασθῆτε πλέον πόσον ὑπολειπόμεθα ἡμεῖς τῶν Ἀθηναίων.

Πόθεν ὅμως προκύπτει ἡ διαφορὰ αὐτή; Πρωτὸν καὶ κύριον, ὅτι ἡμεῖς δαπανώμενοι ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγοι ἐσμὲν ἐφ' ἃ δεῖ. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ὁ κύριος λόγος. Διότι κοντὰ εἰς τὰ γρόσια, τὰ ὁποῖα ἐξοδεύομεν, ὡς εἶπον, εἰς ἀλληλοκεράσματα καὶ εἰς ἀχσαμτζηλίκια καὶ εἰς μπίρας, θὰ μπορούσαμε βέβαια νὰ περισσεύομεν καὶ μίαν εἰκοσάραν διὰ ν' ἀγοράζωμεν δύο τοῦλάχιστον ἐφημερίδας, μίαν τὸ πρωὶ καὶ μίαν τὸ βράδυ. Τί ὅμως περιμένετε ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἐργασίαν των κλείονται, ὡς εἶπον, εἰς τὰ καζίνα, διὰ νὰ ἐντρουφήσουν εἰς ἄλλου εἶδους τέρψιν, τὸν πότον;

Αὐτοί, δηλ. ἡμεῖς, προτιμῶμεν ὄχι τὴν πνευματικὴν, ἀλλὰ τὴν οἰνοπνευματικὴν τροφήν. Εἶναι, παρακαλῶ, δυνατὸν νὰ μᾶς μείνῃ ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ καὶ ὄρεξις διὰ ν' ἀναγνώσωμεν ἐφημερίδας; Ἀλλὰ, διὰ νὰ εἴπωμεν καὶ τοῦ στραβοῦ τὸ δίκαιον, διότι μένομεν κυριολεκτικῶς στραβοί, ἀφοῦ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μάθωμεν τί γίνεται εἰς τὸν κόσμον, εἰς ἡμᾶς ὑπάρχει καὶ ἄλλος λόγος, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ διαβάσωμεν ἐφημερίδα. Αἱ μεγάλαι ἀποστάσεις καὶ ἡ ἔλλειψις συγκοινωνιῶν. Ὅταν, κυρία καὶ κύριοι, ἕνας ἀνθρώπος κάμνῃ μίαν καὶ δύο ὥρας τὸ πρωὶ διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ γραφεῖον, ἢ τὸ κατάστημά του, καὶ μίαν καὶ δύο ὥρας διὰ νὰ τρέξῃ πολλάκις χάριν ἐργασίας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μέσα εἰς τὸν λαβύρινθον, ὁ ὁποῖος λέγεται Κωνσταντινούπολις, ποῦ θὰ εὔρη αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος καὶ τὸν καιρὸν νὰ ἀναγνώσῃ ἐφημερίδα; Ἄν τοῦ ὑπολείπεται καὶ κομμία ὥρα ἀναπαύσεως, θέλει νὰ φλυαρήσῃ ὀλίγον μετ' ὃν φίλον του, μετ' ὃν γυναῖκά του, μετ' ὃν παιδιά του, διότι καὶ ἡ φλυαρία εἶναι ἀπαραίτητον πράγμα δι' ἕνα Ρωμηόν, ἀφοῦ οἱ Ρωμηοὶ δὲν ἐφθασαν ἀκόμη εἰς τὴν τελειότητα τῶν Ἄγγλων, οἵτινες, ὅταν πηγαίνουν εἰς ἕνα καφενεῖον διὰ νὰ περιμείνουν ἕξαφνα τὸ τραῖνον ἢ τὸ ἀτμόπλοιον, ἢ ζητοῦν καμμίαν ἐφημερίδα ἢ ἐν ἔλλειψι τοιαύτης σύρουν ἀπὸ τὴν τσέπην των τὸ βιβλίον των καὶ ἀναγινώσκουν, χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν τάσιν πρὸς φλυαρίαν, διότι ἀπλοῦστατα δὲν ἔχουν μέσα των τὸ μικρόβιον τῆς φλυαρίας.

(ἀκολουθεῖ)

ΨΥΧΗΣ ΦΟΒΟΙ

Ἦλθε ἢ Ἀγάπη, σὰν μεγάλο κῆμα,
Σὰν θάλασσα πλατεῖα, φουρτουνασμένη
Καὶ μ' ἔσυρε βαθειὰ στὴν ἀγκαλιά της
Τὴ μαγευμένη.

Καὶ μοῦδειξ' τοὺς θησαυροὺς ποῦ κρύβει
Μέσα στα ζαφειρένια της παλάτια
Ποῦ ἀντίκρυ των θαμβῶνον, δὲ βασιτοῦνς
Ὅλα τὰ μάτια.

Κι' ἄκουσα τίς γλυκόφωνες Σειρήνες
Ποῦ στὰ βασιλεία της κελαδοῦνε
Καὶ τίς ψυχὲς ποτίζουν μελωδία
Ὅπου διψοῦνε.

Ἦλθε ἢ Ἀγάπη σὰν μεγάλο κῆμα
Μ' ἐπῆρε στὴ βαθειὰ της τὴν ἀγκάλῃ...
Θὰ μὲ κρατήσῃ σκλάβο εὐτυχισμένη
Ἢ θὰ μὲ ὀίξῃ πτώμα στ' ἀγοριάλι;

Ἐγραφον ἐν Τραπεζοῦντι,
τῆ 18 Ὀκτωβρίου 1909.

ΜΑΡΙΚΑ Κ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΥ

Η ΔΙΠΛΗ ΘΥΣΙΑ

(Μυθιστορία πρωτότυπος)

Τε προηγούμενα.

Ὁ Θρασύβουλος Ζωκίδης ἐγνώρισεν εἰς Ὀδησσὸν τὴν Ἑλένην, σύζυγον τοῦ Ἰβάν Ρώκοβιτς, ἀνδρὸς μεθύσου καὶ ἀσελοῦς, καὶ τὴν ἠγάπησε παραφόρως. Αἱ σχέσεις των ἐπροχώρησαν ἀρκετά.

†

Ὅταν ὁ Θρασύβουλος καὶ ἡ Ἑλένη ἔμειναν μόνοι, ἀλληλοεκτυτάχθησαν.

Εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Θρασυβούλου δύο ἀντίθετα ἐπιλαϊοὶ αἰσθήματα : ἡ ὑποψία καὶ τὸ μῖσος.

— Μήπως θέλει νὰ μᾶς παραπλανήσῃ; ἠρώτησεν ὁ Θρασύβουλος.

— Ἀλλοίμονον, ὄχι! δὲν εἶναι φεῦ! οὔτε ζηλότυπος· πῶς νὰ εἶναι τοιοῦτος, ἀφοῦ κανένα ἄλλον δὲν ἠγάπησεν ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του;

— Ἄλλ' εἶναι πολὺ ὑποκριτής.

— Ἄ! ὅσο γι' αὐτό!... δὲν τὸν εἶδες μὲ ποῖον τρόπον μοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ φάγω μόνη ἀπόψε;... ὡς νὰ ἦτο ἡ πρώτη φορά...

— Ἐμέ, μὲ προσεκάλεσεν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, ὅπου τώρα πηγαίνει...

— Ἄλλ' ὄχι· ἡ Ἑλένη δὲν θὰ φάγῃ μόνη ἀπόψε· θὰ μὲ συντροφεύσῃ, Θρασύβουλε, δὲν εἶναι ἔτσι;

— Εὐχαρίστως, Ἑλένη μου, ἀπήτησεν ὁ νέος, φιλῶν περιπαθῶς τὴν χεῖρά της... Θὰ μείνω, θὰ κάμω ὅ,τι ζητεῖς, ὅ,τι θελήσεις. Ἡ ἐπιθυμία σου εἶναι καὶ ἰδική μου...

Ἡ Ἑλένη διέταξε νὰ στρωθῇ ἡ τράπεζα διὰ δύο πρόσωπα, εἶπεν εἰς τὸν ἐμπιστὸν θαλαμηπόλον της νὰ προσέξῃ καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Θρασυβούλου.

Ἐίχε τὴν καρδίαν της αἰματωμένην ἀπὸ τὴν περιφρόνησιν, τὴν ὁποῖαν τρέφει δι' αὐτὴν ὁ σύζυγός της, καὶ δὲν ἠδύνατο, δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ μείνῃ μόνη, δὲν εἶχε τὴν δύναμιν ν' ἀντικρύσῃ τὴν δυστυχίαν της· ἦτο πλέον ἔρμαιον τοῦ ἔρωτός της, ἦτο ἐν κέλυφος μέσα εἰς τὴν δίνην τοῦ χειμάρρου...

Ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ μικρὸ σαλονάκι καὶ τὸ δεῖπνον συνεπλήρωσαν μὲ τὰ φλογερότερα φιλήματα.

Πλέον ὁ Θρασύβουλος εἶχεν ἀναλάβει ὅλον τὸ θάρρος τοῦ, ἀπέναντι τοῦ Ἰβάν ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἰσχυρότερον, τὸν ἐμίσει δὲ τόσον περισσότερον, ὅσον καὶ φλογερότερον ἠγάπα τὴν Ἑλένην· τὸν ἐμίσει καὶ τὸν ἐξήλευνεν.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἑλένη ἐφοβεῖτο πλέον τὴν μοναξίαν, ἐφοβεῖτο ν' ἀφήσῃ τὸν Θρασύβουλον ν' ἀναχωρήσῃ, μὴ τὸν χάσῃ διὰ παντός, μὴ φυγαδεύσῃ τὸ προσφιλὲς ἐκεῖνο ὄνειρον...

Τὸν περιέβαλλε μὲ χιλίας θωπείας, τὸν ἐνηγκαλίζετο τρυφερῶς καὶ κατόπιν, κρατοῦσα τὴν κεφαλὴν του μὲ τὰς χεῖράς της, τὴν ἀπεμάκρυνε διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ, διὰ νὰ τὸν περιπτύχῃ ἐκ νέου.

Ὁ Θρασύβουλος ἀνταπέδιδε τὰ ἴσα, βακχευμένος ἀπὸ ἔρωτα· εἶχε λησμονήσει πλέον τὸ πᾶν καὶ τὸν κόσμον, ἀφοῦ ὅλος ὁ κόσμος ἦτο δι' αὐτὸν ἡ Ἑλένη τὸν μόνον.

Καὶ εἰς μίαν θερμὴν περιπτύξιν ἡ Ἑλένη δὲν ἀντέσχεν. Ἐκνευρισμένη ἀπὸ τὴν θερμὴν τὸν φιλημάτων, μεθυθεῖσα ἀπὸ τοὺς καινοὺς τοῦ ἔρωτος, πα-

ρέδωσε καὶ τὸ σῶμά της εἰς τὸν Θρασύβουλον, ἀφοῦ εἶχε παραδώσει πρὸ πολλοῦ τὴν καρδίαν της...

Α

Ὁ βράχος, ὁ ὁποῖος ἀπεσπίασθη ἀπὸ τὸ βουνόν, εἶχε φθάσει μέχρι τῆς ἀβύσσου...

Ὁ ἐνοχος ἔρωτος ὑπερίσχυσε.

Ζ'. Πατὴρ κατὰ θυγατρὸς.

Αἱ ἡμέραι παρήρχοντο. Ὁ ἔρωτος τοῦ Θρασυβούλου πρὸς τὴν Ἑλένην, καὶ αὐτῆς πρὸς ἐκεῖνον, οὐ μόνον δὲν ὀλιγόστευεν, ἀλλ' ἤρξανεν ἀρκετά.

Ὁ Θρασύβουλος πλέον οὐδὲν ἄλλο ἐσκέπτετο. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐζητεῖ, ἀπέκτησε πλέον: ἡ Ἑλένη ἢ ἡ ἰδική του· πρὸς τί, ἄλλωστε, νὰ σκεφθῇ τὸν Ἰβάν, ὁ ὁποῖος ἦτο μόνον σύζυγος διὰ νὰ λέγεται ὅτι εἶναι καὶ ὁ ὁποῖος οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον ἀνησυχίας ἢ ζηλοτυπίας ἐδείκνυεν;

Ἐν τούτοις εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἑλένης ἄλλα ἐγεννῶντο αἰσθήματα.

Ἀφοῦ πλέον ἐγένετο ἐρωμένη τοῦ Θρασυβούλου, ἀφοῦ, ὑπέκρινε εἰς τὴν σφοδρότητα τοῦ πάθους της, παρέδόθη εἰς αὐτὸν καὶ ἠτίμασε τὸν σύζυγόν της, ἤρχισε νὰ συναισθάνεται τὴν προξέν της, ἤρχισε ν' ἀναμετρᾷ πλέον τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκετο, καὶ νὰ ἐντρέπεται ἀπέναντι τοῦ Ἰβάν.

Δὲν ἦτο πλέον ἡ πρώτη Ἑλένη. Ἄλλοτε ἠδύνατο μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ ν' ἀτενίζῃ τὸν ἄνδρα της, ἐμποροῦσε νὰ τὸν συμβουλεύσῃ, νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ τὸν προτρέπῃ· ἦτο ἀστὴρ, ὁ ὁποῖος προσέφερεν εἰς αὐτὸν κάποιαν λάμπριν, ἀδιάφορον ἂν αὐτὸς δὲν τὴν ἔβλεπεν· ἦτο ἡ κορυφή τῆς οἰκίας της καὶ ἂν ἦτο δυστυχὴς καὶ ἐκλαιεν, ἐκλαίει καὶ ἐπόνει ὡς ἄγγελός τις θρηνεῖ διὰ τὰ πταίσματα ἐκεῖνου, τὸν ὁποῖον ἐτάχθη νὰ φρουρήσῃ.

— Ἐνῶ τώρα;

— Ἄ! τώρα δὲν ἦτο πλέον ἡ ἴδια, ἠσθάνετο ὅτι ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ ὕψους της, ἐνόησε ὅτι δὲν εἶχε πλέον δικαίωμα νὰ ἐγειρῇ κραυγὴν, οὐδὲ νὰ ἐκφέρῃ παρῆνον. Ἄλλοτε ἦτο ὁ ἀστὴρ, τώρα τὸ βαθύτερον σκότος· πρὶν ὁ ἄγγελος τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς ἀρετῆς, σήμερον ὁ δαίμων τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς ἀδεξιότητος.

Ἀτενίζουσα τὸν σύζυγόν της, κυπτε τὴν κεφαλὴν καὶ ἠσθάνετο ὅτι ἦτο ἐνοχος, ἐνοχος καὶ ἐνώπιον ἐκεῖνου, τοῦ ὁποῖου ἡ ζωὴ διήλθε μὲ ἐγκλήματα καὶ ἀπιστίας.

Ἡ καρδία της ἐκτύπα πλέον καὶ ἔτρεμεν ἰσὺ τὴν τύψιν τοῦ συνειδότος. Ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον πλέον δὲν ἠγάπα, ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν τὴν ἠγάπησε, τώρα ἤρχισε νὰ οἰκτερῇ καὶ ἐλεεινολογῇ διὰ τὴν ἀθλίαν σύζυγόν του.

Ὁ βίος της ἦτο ἀφόρητος.

Μάτην ἐζητεῖ εἰς τὰ φιλήματα τοῦ Θρασυβούλου καὶ εἰς τὰς θερμὰς περιπτύξεις του νὰ λησμονήσῃ ἐκεῖνας τὰς σκέψεις, ματαιῶς ἐπὶ θεί νὰ σβέσῃ τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον τὴν κατέτρωγεν, ἢ εἰλικρινεῖά της δὲν ἐδαμάζετο, καὶ τὸ πταίσμά της τῇ ἐφαίνετο τόσον μέγα, ὥστε πρὸ αὐτοῦ ὁ Ἰβάν ἐξηλεούτο.

— Ὅχι, ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν ὅταν μόνη μακρὰν τῆς παραπλανώσης συναυλίας τῶν φιλημάτων μόλις παρεδίδοτο εἰς ρεμβασμούς, ὄχι, εἶναι ἀναξιοπρεπὲς νὰ προδίδω τὸν ἄνδρα μου, ἄς ὑπῆρξεν ἐκεῖνος σκληρὸς πρὸς ἐμέ, ἄς μὴ ὑπῆρξεν οὐδέποτε ὁ ἀνὴρ, τὸν ὁποῖον ἐπόθησα. Εἶμαι σύζυγός του καὶ ὀφείλω νὰ τῷ εἶμαι πιστή... ὄχι, ὄχι, δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ τὸν προδίδω καὶ ἐπειδὴ τὸν ἐπρόδωσα πρέπει νὰ...

Καὶ μυρία σκέψεις διήρχοντο τοῦ νοῦ της καὶ πάντοτε ἐζητεῖ νὰ λάβῃ νέας ὑποφάσεις καὶ συνλαμβάνει νέα σχέδια.

Ἐν τῷ μεταξύ μία εἰδησις φθάνει εἰς τὸν Θρασύβουλον. Ὁ θεῖός του τὸν ἐκάλει ἐσπευσμένως εἰς Κωνσταντινὸν διὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸ γραφεῖον καθ' ὃν χρόνον ἐκεῖνος θὰ ἐταξίδευεν.

Ὁ Θρασύβουλος, ὅταν ἔλαβε τὸ τηλεγράφημα, τὸ περιέχον τὴν ἐντολὴν ταύτην, ἔμεινε κεραυνόπληκτος· οὐδέποτε προέβλεπε τοιοῦτον χωρισμόν, οὐδέποτε ἐφαντάζετο ὅτι πορόμοιον γεγὸς θὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις των καὶ θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸν φλογερὸν ἐκεῖνον ἔρωτα.

Πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθη νὰ παρακούσῃ, ἐσκέφθη καὶ ν' ἀρνηθῇ τὴν τοιαύτην πρόσκλησιν, διακόψῃ τὰς πρὸς τὸν θεῖον σχέσεις του καὶ νὰ παύσῃ νὰ τὸν ὑπηρετῇ. Ἀλλὰ τότε τί θὰ ἐγένετο;

Ὁ Εὐγένιος Βολλούδης ἦτο ὁ μόνος προστάτης τῆς οἰκογενείας καὶ ὁ Θρασύβουλος μόνον ἐργαζόμενος πλησίον του ἠλπίζε νὰ τὸν διατηρῇ εὐμενῆ πρὸς αὐτήν. Ἀπέκλειε λοιπὸν ἢ πρὸς τὴν χήρα μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς του στοργὴν τὴν τοιαύτην στάσιν.

Ἄλλως τε καὶ ἡ στάσις αὐτὴ πῶς ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Ὀδησοῦ; πῶς θὰ ἐξηγεῖτο ἀπὸ τοὺς γνωστούς του; Ἐξάπαντος θὰ ἐδημιουργεῖτο σκάνδαλον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διακοπὴν τῶν μεταξὺ Θρασυβούλου καὶ Ἑλένης σχέσεων.

Προετίμησε λοιπὸν νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸν θεῖόν του καὶ νὰ ταξιδεύσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, μὲ τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα ὅτι ταχέως θὰ ἐπέστρεφεν εἰς Ὀδησσὸν καὶ ταχέως θὰ ἔβλεπε τὴν Ἑλένην του.

— Ἀλλὰ πῶς νὰ τῆς τὸ ἀναγγείλῃ;

Ἐφοβεῖτο τὴν συγκίνησιν της, ἐφοβεῖτο τὴν θλίψιν, εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ χωρισμὸς αὐτὸς θὰ τὴν ἐβύθιζεν.

Ἐν τούτοις πρέπει νὰ τῆς τὸ ἀναγγείλῃ. Λαμβάνει λοιπὸν τὸ τηλεγράφημα καὶ φθάνει μὲ βῆμα ἀνθρώπου κομίζοντος θλιβερὰν ἀγγελίαν εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἑλένης. Ἦτο Κυριακή. Τὴν εὐρίσκει μόνην καὶ μὲ χιλίας περιστροφὰς ἀναφέρει τὸ γεγονός.

— Ἄν θέλῃς, Ἑλένη μου, μένω κοντά σου, ἀρνοῦμαι εἰς τὸν θεῖόν μου, προσφασίζομαι κἀτι τι καὶ μένω διαρκῶς, πάντοτε, αἰώνια εἰς τὸ πλευρὸν σου, διὰ νὰ σὲ λατρεύω, διὰ νὰ σὲ ἀγαπῶ.

— Ὅχι, Θρασύβουλε, ἂν μ' ἀγαπᾷς ἀληθινὰ καὶ θέλῃς νὰ δεῖξῃς τὴν ἀγάπην σου, πρέπει ν' ἀναχωρήσῃς. Ἐρως, ὁ ὁποῖος καταστρέφει, δὲν εἶναι ἔρωτος, εἶναι ἐγωισμός. Ἡ ἀπομάκρυνσίς σου, ἂν μὲ βυθίσῃ εἰς λύπην ἢ ὄχι, ἄφες νὰ τὸ γνωρίζω μόνη μου. Ἐν τούτοις πῆγαινε, Θρασύβουλε, θὰ σ' ἀγαπῶ πάντοτε καὶ ἐλπίζω ὅτι ταχέως θ' ἀνταμωθῶμεν.

— Ἑλένη μου, χρυσὴ μου Ἑλένη, ἐπρόφερεν ὁ Θρασύβουλος ἐναγκαλιζόμενος τὴν ἐρωμένην του· μοῦ δίδεις λοιπὸν τὴν ἀδειαν; μὲ στέλλεις μὲ τὴν εὐχὴν σου;

— Naί, ἀγάπη μου, πῆγαινε μὲ τὰς θερμότερας εὐχὰς τῆς καρδίας μου, ἡ ὁποία σὲ ἀγαπᾷ καὶ δὲν θ' ἀγαπήσῃ κανένα ἄλλον ἀπὸ σέ.

Οἱ ἐναγκαλισμοὶ ἐπανελήφθησαν καὶ τὰ μάτια ἀμφιτέρων ἠγρᾶνθησαν ἀπὸ τὴν πάλην, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὴν καρδίαν ἐκάστου.

Τί σκληρὰ ἡμέρα εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ χωρισμοῦ δύο ἀγαπομένων προσώπων!

(ἀκολουθεῖ)

Ν. Στιρίδου

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Τὸ μόνον
ἐν χρήσει
διδασκικόν

τῶν ΕΜΠΟΡΙΚῶΝ Βιβλίων.

PAOLA LOMBROSO

ΤΟ ΗΘΙΚΟΝ ΣΘΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Δ'

Εἰς ἀπόδειξιν τῶν προμνησθέντων λόγων μου, ἀναφέρω ὀλίγα παραδείγματα, εἰλημμένα ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ κόσμου τῶν σχέσεών μου.

Ἡ κυρία Χ... ἐν ἡλικίᾳ δεκαοκτῶ ἐτῶν ἐνυμφεύθη τραπεζίτην πλουσιώτατον, ἀλλ' ἀναιδῆ, μέχρι κυνικότητος ἀκόλαστον, ἐν κραιπάλαις διαβιῶντα, ὅστις τὴν περιφρονεῖ, βαναύσως πρὸς αὐτὴν φέρεται, εἰς βαθμὸν τὴν διάξενξιν ν' ἀπαιτήση αὐτή. Αἴφνης οικονομικὸν σκάνδαλον ἐκρήγνυται. Ὁ τραπεζίτης κηρύσσεται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, συλλαμβάνεται καὶ καταδικάζεται, ὡς δόλιος χρεωκόπος, εἰς πολυετὴ κάθειρξιν.

Ἡ γυνὴ αὕτη καὶ σύζυγος, ἢ τόσον ἀδικηθεῖσα, ἢ ὑλικῶς καταστραφεῖσα, ἢ ἠθικῶς δυσφημισθεῖσα, βλέπουσα τὸν *σύζυγόν της* ἐκμηδενισθέντα, καταδικασθέντα, λησμονεῖ πλέον τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσός της, καὶ—χωρὶς, βεβαίως, νὰ τὸν ἀγαπᾷ—ἀπομένει τὸ μόνον πιστὸν εἰς αὐτὸν πρόσωπον.

Ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη, τακτικῶς μετέβαινε καθ' ἐκάστην εἰς τὴν εἰρκτὴν, φέρουσα ἐντὸς κανίστρου τὸ γεῦμά του, τὸ ὅποιον αὐτὴ ἢ ἰδία παρεσκεύαζεν, ἀναμένουσα τὴν σειρὰν της, ἐν μέσῳ χωροφυλάκων βαναύσων καὶ γυναικῶν τῆς κατωτάτης ὑποστάθμης.

Καὶ ὁπότεν ὁ σύζυγός της κατεδικάσθη εἰς κάτεργον, ἐξοικονομεῖ ἐκ τῶν γλίσχρων πόρων της χρήματα πρὸς ἀγορὰν βιβλίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἀπέστελλεν εἰς αὐτόν.

Καὶ ἕτερον παράδειγμα : Στενὴ ἡμην φίλη κυρίας, ἣτις ἐθεωρεῖτο γενικῶς ὡς γυνὴ κακὸς τροπος. Καθ' ὃν χρόνον ἐν ραστώνῃ διεβίου, ἦτο τυραννικὴ πρὸς τὸν σύζυγόν της καὶ ζηλότυπος, ἀπαιτητικὴ ἀπὸ τὰ τέκνα της, ἐπιθυμοῦσα νὰ διαλάμπωσι ταῦτα ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὡς πνεύματα ὑπέροχα, οἰκονόμος μέχρι φιλαργυρίας, φίλερις καὶ καταθλιπτικὴ εἰς τὰς ὑπηρετρίας της, ἀγέρωχος πρὸς τὸν κόσμον τῆς τάξεώς της, ἢ μᾶλλον ὑπερήφανος καὶ ἀλαζῶν πρὸς τὰς γυναῖκας, φερομένη πρὸς αὐτὰς ὡς πρόσωπον ὑπέρτερον ἀπέναντι ὑποδεεστέρου.

Ὁ σύζυγός της καταστρέφεται. Ἡ περιουσία των ἐκμηδενίζεται. Στεροῦνται καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων.

Ἡ σύζυγος δὲν ἀδημονεῖ, ἀλλὰ θαρραλέα προβαίνει εἰς τὴν ἐκ τοῦ ναυαγίου διάσωσιν.

Ἐγγράφεται—ἐν ἡλικίᾳ 40 ἐτῶν—εἰς τὸν κατάλογον διαγωνισμοῦ διδασκαλικῆς θέσεως καὶ ἐπιτυγχάνει. Γίνεται διδασκάλισσα. Διὰ τῆς ἐκ 1500 φράγκων ἀντιμισθίας συντηρεῖται, διατρέφει τὸν σύζυγόν της καὶ ἐκπαιδεύει τὰ δύο τέκνα της. Οὐδεὶς ποτε ἠδύνατο νὰ υποθέσῃ ὅτι ἡ κυρία αὕτη τοσοῦτον θὰ εἶχεν

ἠθικὸν σθένος, οὐχὶ μόνον νυχθημερὸν νὰ ἐργάζεται χάριν τῆς οικογενείας της, ἀλλὰ καὶ νὰ μεταβάλῃ χαρακτῆρα. Ἦτο δύστροπος μετεβλήθη εἰς εὐδιάθετον καὶ προσηνῆ. Ἦτο κακὸς τροπος, τυραννικὴ εἰς τὸν σύζυγον, ἀπότομος καὶ σκαιὰ εἰς τὰ τέκνα της· ἀγαθὴ, ταπεινόφρων καθίσταται τὴν ἡμέραν, μήτηρ ἀγαθὴ. Δὲν λησμονῶ καὶ τὴν λεπτομέρειαν ταύτην : Ἐλάτρευε τὰς ὠραίας της χεῖρας καὶ μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς διετήρει, ἄλλοτε, τὴν λευκότητα καὶ τὴν στιλπνότητα αὐτῶν, φιλαρέσκως ἐπιδεικνύουσα αὐτὰς εἰς τὰς φίλας της. Ἀλλὰ τώρα, ὁπότε ἡ τέως ἀριστοκράτις, ὡς ἐκ τοῦ νέου βίου της, ἀπρηνήθη τὰς πρώτας συνηθείας καὶ ἑαυτήν, δὲν φροντίζει πλέον νὰ διατηρῇ λευκὰς καὶ στιλπνὰς τὰς χεῖρας καὶ προθύμως καταστρέφει αὐτὰς, πλύνουσα τὰ ἐπιτραπέζια σκευὴ καὶ τὰ ἐσώρουχα, ἵνα μὴ πάθωσι τῆς θυγατρὸς της αἱ χεῖρες!

Τὴν ἡμέραν εἰργάζεται ἐν τῇ σχολῇ, τὸ ἐσπέρας κατ' οἶκον, ἀλλ' οὔτε ἠδημόνει, οὔτε καὶ κομπαστικῶς ἐξεφράζεται ἐπὶ τῇ θυσίᾳ. Τὸν ναντίον, δὲν ἐθεώρει ἑαυτὴν *θύμα*, οὔτε τὴν θέσιν της ἐξευτελιστικῆν.

Καὶ ὁ βίος οὗτος διήρκεσεν ἐπὶ δεκαπενταετίαν μέχρι τοῦ θανάτου τῆς ἀνδρείας γυναικός. Καθ' ὅλον τοῦτο τὸ χρονικὸν διάστημα, ὁ σύζυγός της, ὅστις ἐπίσης εὐρέθῃ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, οὐδεμίαν, ὡς ἀνὴρ αὐτὸς καὶ ἀρχηγὸς τῆς οικογενείας, κατέβαλε προσπάθειαν πρὸς ἀπολύτρωσιν ἐκ τῆς ἀποτόμως ἐκραγείσης οικονομικῆς δυσπραγίας. Ἄραξ διαρκῶς κατὰ τῆς τύχης του ἐξέφερε, διαρκῶς, ἐπίσης, ἐπλήρου τὴν καπνοσύριγγά του καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὴν μεταλλαγὴν τῆς θέσεώς του καὶ τὸ λιτὸν τοῦ δείπνου!... Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο ἀπέζη ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς συζύγου του.

Καὶ τρίτον παράδειγμα, ἐκ τῶν πολλῶν, τῆς παρατηρήσεώς μου.

Ἐγνώρισα νεαρὰν γυναῖκα, λιαν εὐθυμον καὶ ἐκτάκτως ζωηράν, ἣτις ἐπὶ τινα ἔτη διήλθε τὸν βίον τῶν συνεχῶν διασκεδάσεων, τῆς εὐθυμίας καὶ τῶν γελώτων. Ἡμέραν τινὰ ὁ σύζυγός της προσεβλήθη ἐκ παραμορφωτικῆς ἀρθροίτιδος. Καταδικασθεὶς εἰς τελείαν ἀκίνησιν, τοὺς ὀφθαλμοὺς μόνον ἠδύνατο νὰ κινήῃ· οὔτε τὰ φύλλα βιβλίου ἠδύνατο διὰ τῶν δακτύλων νὰ στρέψῃ. Μετηνέχθη εἰς τὴν ἐξοχίαν. Ἡ σύζυγός του, ἢ ἐθισθεῖσα εἰς βίον ἐλεύθερον καὶ φιλευθυμον, ἢ ἄγουσα μόλις τὸ εἰκοστὸν πέμπτον τῆς ἡλικίας της ἔτος, ἀποτόμως μεταμορφοῦται. Καθίσταται νοσοκόμος τοῦ συζύγου της· μόνη, ἀκαταπόνητος, ἐκπληροῖ τὰ νέα της καθήκοντα. Δὲν ἐκδηλοῖ μόνον ἠθικὸν σθένος, ἀλλὰ καὶ φυσικὸν τοιοῦτον. Αἱ δύο αὗται δυνάμεις ἐνυπήρχον ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐν *λανθανούσῃ* καταστάσει.

Ὁ ἀσθενὴς ἐξ αἰδοῦς, ὡς ἐκ τῆς οἰκτρᾶς θέσεώς του, οὐδένα ἄλλον ἐκτὸς τῆς συζύγου του ἐδέχετο νὰ περιποιηθῆται αὐτόν. Τοῦτο διήρκεσεν ἐπὶ δεκαοκτῶ ἔτη. Κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη οὐδ' ἀπαξ ἐξῆλθε τοῦ ἐξοχικοῦ οἴκου. Ἡ θεὰ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν ἀμαξῶν τῇ ἐφαίνετο παράδοξος... Ἐπὶ ἡμίσειαν μόνον ὥραν καθ' ἐκάστην ἐβλεπε τὸ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ διαμένον θυγάτριόν της, ἵνα μὴ παραμελῇ τὴν νοσοκομειακὴν ὑπηρεσίαν της καὶ ἵνα μὴ τὸ κοράσιον ἐπὶ πολὺ ἀναπνέῃ τὸν ἀέρα τοῦ περιορισμένου κοιτῶνος τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐπὶ δέκα ἔτη ἐκοιμάτο ἐπὶ ἀνακλίντρον, ἐνδεδυμένη τὴν ἐνδυμασίαν τῆς ἡμέρας, ἔτοιμος

εἰς πᾶσαν πρόσκλησιν τοῦ ἀσθενοῦς συζύγου, ἵνα μετακινήσῃ αὐτόν ἢ τῷ παρόσχη ἄλλην σχετικὴν βοήθειαν.

Αἱ τοιαῦται γυναῖκες δὲν φαντάζονται ὅτι ἐκπληροῦσι πράξεις ἡρωϊκάς. Εἰς τὴν ρηθεῖσαν κυρίαν ἐξέφραζον τὸν θαυμασμόν μου.

— Ἄλλ' ὄχι, ἀπατάσθε, μοὶ ἀπήντησε μειδιῶσα ἀφελῶς, ναί, ἀπατάσθε, ὅπως, ἄλλως τε, πάντες οἱ φρονούντες ὅτι κόπον καταβάλλω πρὸς ἐκπλήρωσιν ἐνὸς καθήκοντος! Γλυκὴ εἶναι τὸ καθήκον τοῦτο καὶ εὐχερές· δὲν τὸ θεωρῶ θυσίαν, οὐδέποτε, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, μὲ κατέλαβε κόπωσης, πληξίς, ἐφ' ὅσον ὁ σύζυγός μου εἶναι ἐκεῖ καὶ δύναμαι νὰ τὸν βοηθῶ, ἐφ' ὅσον βλέπω τοὺς ὀφθαλμοὺς του νὰ μὲ εὐχαριστῶσι καὶ γνωρίζω ὅτι ἐκτὸς ἐμοῦ οὐδὲν ἄλλο πρόσωπον θὰ ἠδύνατο προθυμότερον νὰ τὸν περιποιηθῆ, νὰ τὸν νοσηλεύῃ... Ἄλλοτε ἤμην φιλάσθενος. Ἀφ' ὅτου τὸν νοσηλεύω οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἠσθάνθη ποτὲ ἀδιαθεσίαν, καὶ δὲν πιστεύω ν' ἀσθενήσω... Δεκαοκτῶ ἔτη εἶναι πολλά, τὸ γνωρίζω... Ἐγὼ δὲν δύναμαι ἐπακριβῶς νὰ ἐκτιμήσω τὴν διάρκειαν τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ὅπως οἱ ἄλλοι... Σὰς διαβεβαίω, δὲν μοὶ ἐφάνησαν πολλά τὰ ἔτη αὐτά. Παρῆλθον ταχέως... Πάντοτε ἤμην ἀπησχολημένη μὲ τὸν προσφιλεῖ ἀσθενῆ· ἤμην ὁ βραχίων του, ἢ χεῖρ του, οἱ ὀφθαλμοὶ του· ὄφειλον νὰ τὸν ἀνακουφίζω, νὰ τὸν διατηρῶ εἰς τὴν ζωὴν, οὐδὲν ἄλλο ἐσκεπτόμην. Καὶ ἤμην εὐτυχής. Ἡ ζωὴ μου εἶχε σκοπὸν νὰ παρατείνῃ τὴν ἰδικὴν του... Καὶ ὁπότεν ἀπέθανεν, ἠὲ εὐχαριστήθη διότι ἔληξαν τ' ἀφόρητα δι' αὐτόν δεινά του, ἀλλὰ κατὰ βάθος μοὶ φαίνεται ὅτι συμπαρέσυρε καὶ τὴν ἰδικὴν μου ὑπαρξιν...

Μ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Αἱ ἀστραπαὶ φωτίζουν
τὸν μαῦρο οὐρανό,
τὰ κύματα βοῖζουν
σ' τὸν ἔρημο γιγῆ!
Τὰ φύλλα κίτρινα
ὦ! φεῦ! φυλλορροοῦν!
οἱ ἄνεμοι συρίζουν,
τὰ ρόδα ξεψυχοῦν!
Τ' ἀμπέλια τοὺς τρυγοῦνε
ἢ κόρες τοῦ χωριοῦ,
τ' ἀρνάκια χαιρετοῦνε
τὰς ράχες τοῦ βουνοῦ!
Ὁ ἥλιος βασιλεύει
καὶ χαιρετᾷ τὴ γῆ!
ἢ θάλασσ' ἀγριεύει,
ἢ φύσις, φεῦ! πενθεῖ!

Γ. Σ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Συντάκτης τοῦ «Νεολόγου».

6 « ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ »,

ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ ΤΟΥ

Μετά την δημοσίευσιν τοῦ πρώτου μέρους τῆς κριτικῆς τοῦ «Πρωτομάστορα», ἐλάβομεν τρία ἐκτενῆ γράμματα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τοὺς κυρίους Δ. Δάρλαν διδάσκαλον, Π. Παρασκευᾶν ἠθοποιὸν καὶ Γεώργιο Ναυπλιώτη, διὰ τῶν ὁποίων κατηγοροῦμεθα διὰ τὴν πολεμικὴν, τὴν ὁποίαν ἐκηρύξαμεν κατὰ τοῦ συγγραφέως τοῦ «Πρωτομάστορα» καὶ κατὰ τῆς γλώσσης του. Λυπούμεθα πολὺ διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν. Εἰς τοῦτο δὲν πταίομεν ἡμεῖς, ἀλλ' οἱ ἐπικριταὶ μας, οἱ ὁποῖοι ἐξέλεξαν τὸν δρόμον τῶν ὑβρεῶν καὶ τῶν εἰρωνειῶν, διὰ νὰ μᾶς ἀποδείξωσιν ὅτι ἔχομεν ἄδικον μὴ ὁμολογοῦντες τὸν «Πρωτομάστορα» ὡς ἀριστοῦργημα. Εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν καμμίαν φορὰν δὲν θὰ μᾶς συναντήσωσιν, οὔτε θὰ μᾶς παρασύρωσι ποτέ. Ἐν τούτοις, ἀσχετῶς πρὸς τὰς τοιαύτας ἐπικρίσεις, ἐπειδὴ ἕνεκα τῆς κριτικῆς αὐτῆς ἐδημιουργήθη κάποιος θόρυβος, ἀπαντῶμεν ἅπαξ διὰ παντός, ὅτι εἰμπορεῖ ὁ κ. Καζαντζάκης νὰ εἶναι μέγας ποιητῆς ἢ νὰ γίνῃ τοιοῦτος, ἀλλ' ὅτι ὁ «Πρωτομάστορας» οὔτε εἶναι ἀριστοῦργημα, οὔτε εἶναι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ σταθῇ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς. Καὶ τὴν γνώμην αὐτὴν δὲν τὴν ἐκφέρομεν πρῶτοι ἡμεῖς ἢ ἀμερόληπτος κριτικὴ τῶν Ἀθηναίων τὸ εἶπε πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ ἡμᾶς καὶ καλλίτερα ἀπὸ ὅλους μας θὰ τὸ εἴπη τὸ κοινὸν κατὰ τὴν προσεχῆ παράστασιν τοῦ ἔργου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν «Κριτικόν» μας, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπίσης ἐπιτίθενται, πληροφοροῦμεν τὴν «τριάδα» τῶν ἐπικριτῶν μας, ὅτι εἶναι εἰς ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν καὶ ἐμελέτησαν κάλλιστα τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ εἶναι συγγραφεύς, βραβευθεὶς εἰς πολλὰ ἔργα του περὶ καὶ ἔμμετρα, πολὺ ἀνώτερος δὲ ἀπὸ τοὺς ἐπικριτάς του.

Θ Ω Ρ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Τοῦ Μουσηγέτου Ἀπόλλωνος» τοῦ κ. Γ. Παχτίκου ἐξεδόθη τὸ Β' τεῦχος, περιέχον στοιχειώδεις φθικὰς γνώσεις μετ' ἁσμάτων μονοφώνων, διφώνων, τριφώνων καὶ τετραφώνων. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ὄντως εἰς μικρὸς θησαυρὸς τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς, διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἁσμάτων τῶν μελοποιηθέντων ὑπὸ διαφόρων μουσικῶν, εὔρηται καὶ πολλὰ τοπικά, ἅτινα ἢ φιλοπονία τοῦ κ. Παχτίκου συνέλεξεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λαοῦ. Περιέχει ἐν ὄλφ 82 συνθέσεις καὶ τιμᾶται γροσίων 8.

Ἡ Χολέρα, ἡ ἐπάρατος αὕτη ἐπιδημία, καίτοι φοβερά, δὲν προσβάλλει μοιραίως τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸ διδασκόμεθα ἀπὸ ἑν μικρὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὸ ἱατρικὸν περιοδικὸν «Ἴπποκράτης», ὅπερ, γραμμένον εἰς ἀπλὴν εἰληπτον γλώσσαν, προορίζεται νὰ μᾶς διδάξῃ τὰ αἰτία τῆς ἀσθενείας αὐτῆς καὶ τὰ προφυλακτικὰ αὐτῆς μέσα. Ἐπικαιρώτερον βιβλίον δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ πωλεῖται ἀντὶ 1 γροσίου. Ἀντίτυπα τῆς «Χολέρας» εὐρίσκονται καὶ παρ' ἡμῖν.

Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις ἀνεκδότων σατυρικῶν, ἐρωτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ποιημάτων ὑπὸ Γεωργίου Ριζᾶ. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι τὸ τάλαντόν του δὲν χηρῆσει οὐδεμιᾶς πομπῶδους διαφημίσεως. Τὰ μέχρι τοῦδε δημο-

σιευθέντα ἔργα του ὁμιλοῦν μόνον των. Δι' ἐγγραφᾶς ἀποταθῆτωσαν οἱ βουλούμενοι γραπτῶς τῷ ἰδίῳ ὡς ἑξῆς: GEORGES RIZAS, Banque Impériale Ottomane, Galata.

ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΑ

Πληθυσμὸς καὶ μετοικεσία.

Κατὰ τὰς ἐπισημοὺς στατιστικὰς, ἐκ τῆς γενομένης κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1900 ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ σύνολον τῶν ἀτόμων ἐν ταῖς εἴκοσι πολιτεῖαις τῆς Βραζιλιανῆς Δημοκρατίας συνεποσοῦτο εἰς 17,318,556. Ἐνῶ οὕτως εἶχον τὰ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1900, ἡ γενομένη κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1906 ἀπέδειξεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν 20 πολιτειῶν τῆς Βραζιλιανῆς Δημοκρατίας ἀνήλθεν εἰς 20 1)2 ὡς ἐγγιστα ἑκατομμύρια. Συγκρινόντες τὴν πρώτην ἀπογραφὴν, ἣτις ἐγένετο ἐν ἔτει 1872 καὶ ἣτις ἀνεβίβαζε τοὺς κατοίκους εἰς 10,112,061 κατοίκους, ὡς καὶ τὴν τοῦ ἔτους 1888, καθ' ἣν ὁ πληθυσμὸς ἀνήρχετο εἰς 13,919,146, βλέπει καταφανῆ διαφορὰν. Κατὰ τὰς νεωτέρας στατιστικὰς ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων αὐξάνει ἕκαστον ἔτος σημαντικῶς, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων ἐλαττοῦται σημαντικῶς.

Οὕτως ἐν ἔτει 1907 ἐν τῇ Πολιτείᾳ τοῦ Σάο Πάουλο, ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἀνήρχετο εἰς 108,437, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων ἀνήρχετο εἰς 59,000, ἐξ οὗ τεκμαίρεται ὅτι τοιαύτη εὐχάριστος διαφορὰ μεταξὺ γεννήσεων καὶ θανάτων ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ τοῦ κόσμου παρατηρήθη.

Ἐκ τούτου ὁρμώμενός τις, δύναται, ἀναμφιβόλως, νὰ εἴπη ὅτι ἡ Βραζιλία εἶναι τόπος διὰ μεταναστεύσεις καὶ ὅτι ὁ μεταναστεύων ἐν νεαρῇ ἡλικίᾳ εἰς Βραζιλίαν σχηματίζει οἰκογένειαν, ἣτις ταχέως αὐξάνει καταπληκτικῶς, δεδομένου ὅτι τὰ ἰθαγενῆ στοιχεῖα εἶναι ἐκ φύσεως γόνιμα. Ἡ αὐξήσις ὁμοῦ τῆς γεννήσεως εἶναι πρὸ πάντων ἐνδείξις ἢ μᾶλλον συνέπεια τῆς εὐεξίας τῶν κατοίκων.

Ἐνῶ ταῦτα ἔχουσιν ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἀποικισμοῦ ἢ αὐτῆ καὶ καλλίτερα παρατηρεῖται πρόοδος, διότι, ἐὰν συγκρίνη τις ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεταναστευσάντων ἐν ἔτει 1820 καὶ οὔτινες ἀνῆρχοντο ἐν ὄλφ εἰς 1682, πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μεταναστευσάντων, ἐν ἔτει 1908 καὶ οὔτινες ἀνῆρχοντο εἰς 94,695 ἰβλέπει κατάδηλον τὴν διαφορὰν.

Ἀυλώνα, Ι. Μ. Ἀναστ., ἐνεργ. 2 νέους ἐλάβομ., ἐστὲλ., εὐχαρ. θερμῶς. — Ἀκ-Χισάρ, Θωμ. Τζαβέλ., διεῦθ. διωρθώθη, ἐστάλη. — Ἀμισόν, Ἀν. Κωνστ., ἐνεγράφητε, φύλλον θὰ λάβετε διὰ τοῦ αὐτόθι Π. Ι. Σωτηράκη. Αὐτόθι Π. Ι. Σωτηρ., λάβετε ὑπ' ὄψιν ἀπ' εὐθ. ἐγγραφὴν τοῦ Α. Κωνσταντινίδου, μαθ Γυμνασίου, πρὸς ὃν δίδετε φύλλα. κατεχωρίσαμεν 20 νέας ἐγγραφὰς, ὧν στέλλομεν σειρὰς ἐλλειπείς κατὰ τὸ β' φύλλον, ὅπερ ἐξηγητήθη. — Αὐτόθι, Δαδ. Ὑπατιαν Ἀδαμ., τίμημα 2 ἔξαμ. ἐγγρ. ἐλήφθη, φύλλα πέμπομ. ταχυδρ., εὐχαρ. θερμῶς, ἀναμένομεν. Αὐλώνα, υἱὸς Μ. Πανταλ., εὐχαρ. θερμῶς δι' 9 νέους ἐγγραφ., φύλλα στέλλομεν ἀπ' εὐθείας, εὐελπιστοῦμεν εἰσπραξῖν καὶ ἀποστολὴν τοῦ ἔξαμ. τιμήματος. — Ἀδὰ Παζάρ, Μ. Βι-

θυνὸν ἱατρὸν, εἰκ. ἐλήφθησαν, δημοσιευθήσονται. Ἐνεγράψαμεν κ. Π. Προδρομ — Ἀττάλειαν, Μιχ. Πασσαλ., ἐλάβομεν τίμ. 2 ἐγγραφῶν, εὐχαριστ. δι' ὅσα χάριν τοῦ «Ἀπ' Ὄλα» ἐνεργεῖτε. — Ἀγίους Σαράντα, ἐλάβ. τίμ., εὐχ. Β. Τσον, κατεχωρίσαμεν 3 νέας ἐγγρ.

Βιζύην, Μ. Α. Ζλ. Τὸ πρὸς ἡμᾶς διαφέρον σας μᾶς συγκινεῖ, ἐνεργ. 2 νέους, εὐχ. — Βαϊβούρτ, Ι. Παπαδ., 1 νέον ἐνεργ., εὐχαρ.

Γκέϊβε, Ι. Σταυρ. διεῦθ. μετεβλήθη, ἐστάλη.

Ἐρζερούμ, Γ. Ι. Ἀμοιο., ἐνεγράφητε, φύλλα ἐστάλησαν.

Θάσον, Χαρ. Σταματ., ἀποδ. στέλλομεν, εὐχαρ. δι' ἐνεργείας, φύλλον 12 ἐστάλη ἐντεῦθεν ἐγ' αἰρώως, ἐρωτήσατε ταχυδρόμον σας, ἐλάβομεν τίμημα 3 ἐγγρ., 1 νέον ἐνεργ. — Θεσσαλονίκην, Β. Βεγκλίδ., δεκτὰ.

Ἰωάννινα, Ι. Π. Ἰωαν., φυλλάδ. πρὸς συμπλ. 20 σειρῶν στέλλομεν.

Κίον, Δαφν. Ἑλλάδα. Εὐχαρ. ἐπὶ συγχαρητηρίοις, τὸ ὄνομα ἐκάστου λύτου τίθεται εἰς τόσους κλήρους, ὅσας ἐρθὰς λύσεις ἐστεῖλεν, ὥστε περισσότερας πιθανότητος ἐπιτυχίας ἔχει ὁ λύων τὰ περισσότερα. Αὐτόθι, Α. Β., ἐπιστ. δελτ. ἀκατάλληλον. — Αὐτόθι, Ι. Θ. Μ. ἱατρὸν, ἐλάβομεν 552 γρ. Εὐχαρ. — Κορυτσάν, Ἰωσήφ Λαζάρου, εὐχαρ. ἐπὶ συγχαρητηρίοις καὶ προθυμίᾳ. Ἀντὶ ἀγγελιῶν δύνασθε νὰ χρησιμοποιήσητε τὰ εἰς τὸ παρὸν φύλλον δελτία. — Αὐτόθι, Ε. Γ. Φούντ., κατεχ. 4 νέας ἐγγρ., εὐχαρ., δεχόμεθα. — Καλλιπόλιν, Κ. Γρηγόρογλου, 4 νέας ἐγγρ. κατεχωρ., στέλλομεν, εὐχαριστ. πολὺ. — Κιουπλία, Ἡλίαν Γούναρη, ἐνεργ. 2 νέους, ἐλάβομεν γρ. 90, τίμ. 9 ἐγγραφῶν, ὑπερευχαριστοῦμεν. — Κεσάνην, Γ. Βουλκίδην, ἐνεργ. 1 νέον, φύλλ. αἰτηθέντα στέλλομεν, εὐελπιστ. ταχείας εἰσπράξεως. — Κοτύωρα, Ὁρδοῦ, Εὐκλ. Α. Θρομμ., διὰ τοῦ ἀφιχθέντος ἐνταῦθα ἀδελφοῦ σας κ. Εὐαγγέλου ἐλάβομεν τὸ ἀντίτιμον 10 ἐγγραφῶν, εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς δι' αἰσθήματα καὶ ἐνεργείας.

Λάμψακον, Β. Δ. Ἀδ. Χαρδ., κατεχωρίσαμεν 5 νέας ἐγγραφὰς, στέλλομεν, εὐχαριστοῦμεν πολὺ.

Μοναστήριον, Α. Ζάλλην, ἀπαντῶμεν ταχυδρομικῶς νέους 7 ἐνεγράψαμεν, στέλλομεν. — Αὐτόθι, Στ. Σταυρ., στέλλομεν αἰτηθέντα μετ' ἀποδείξ., εὐχαριστοῦμεν θερμῶτα. — Μέτρας, Δ. Βιτ., νέαν ἐγγρ. ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν.

Νέβ-Σεχίρ, Μ. Δάγκαν. Φωτ. μετὰ πληρ. ἐλήφθησαν, δημοσιευθήσονται διὰ τίνος μέσου εἴχετε στείλει τὸ τίμημα; — Νικομήδειαν, Χρ. Βαφ., λάβετε ὑπ' ὄψιν ἐγγραφὴν μας Παν. Σταματιάδου, πρὸς ὃν ἀπὸ τοῦ παρ. φύλλον δίδετε φύλλα. — Ναυλίκιοι, Δ. Νικολ., ἀλλαγὴ διεῦθ. ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, φύλλα στέλλομεν, εὐχαρ. διὰ διαθέσεις, ἀναμένομεν.

Ξάνθην, Βατ. καὶ Γούν., 8 σειραὶ στέλλ., τοῦ λοιποῦ 135 φύλλα.

Προῦσαν, Γ. Α. Δουβλίδην, εὐχαριστ. θερμῶς, πολλὰ ἐλπίζοντες ἐκ τῶν φιλ. διαθέσεών σας, ἀπεστάλησαν. — Αὐτόθι, Ν. Ζαχαρ., φύλλα στέλλονται τακτικῶς μέσον Γ. Κοσμίδου εἰς ὄνομα Δ. Κοράλλη, σύστασις σας ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. — Παυλίκοι, Μ. Τα βακ., τίμ. ἐγγρ. Ἡλ. Σταυρ. ἐλήφθη, εὐχ. — Πλωμάριον, Ι. Μαυραγ., αἰτηθέντα ἐστάλησαν, εὐχ. Πάνορμον, Ν. Σταμιδὴν, θερμῶτα εὐχαριστίας διὰ τὰς καρποφόρους προσπάθειάς ὑμῶν. τίμημα 9 ἐγγραφῶν ἐλήφθη 7 σειραὶ, στέλλονται. — Προάστειον Μαριμαρᾶ, Ἐλευθ. Ἰωαν., κατεχωρήθη 1 νέα ἐγγρ., ἐλάβομεν γρ. 110, εὐχαριστοῦμεν.

Ρόδον, Γ. Κοκκίδην, ἐνεργ. 10 νέους, ἐστάλησαν, αἰτηθέντα καὶ σειραὶ ἐλάβ. γρ. 170, εὐχαριστ.

Σκόπια, Δ. Δίτσαν, κατεχωρ. 2 ἐγγρ., ἐλάβομεν τίμημα, εὐχαριστ., ἐστεῖλαμεν. — Σαράντα-Ἐκκλησίας, Ἀδελφ. Σύρμα, ἐστάλησαν αἰτηθέντα.

Τσαρσάμπᾶ, Θ. Παναγ., διεῦθ. μετεβλήθη, εὐχ. διὰ 3 νέας ἐγγρ., χάριν ἀσφαλείας τῶν φύλλων θὰ μᾶς ἐπιτρέψητε νὰ διευθύνωμεν ταῦτα δι' ἑμῶν. — Τυρολόην, Θρ. Παπᾶν. Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ μετὰ τὴν ἀκαταστασίαν τοῦ ταχυδρ. μας ἐνεργήσαμεν τὰ δέοντα, ἀποστέλλομεν. — Τραπεζοῦντα, Ἡρ. Χαλαμπιδὴν, ταχυδρ. ἐνταλμα 540 γροσίων ἐλήφθη.

Φέρρας, Κων. Δημ., γρ. 20 εἰσπράχθησαν, φύλλα στέλλονται τακτικῶς, φωτ. μηχ. δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε ἐντεῦθεν ἢ ἐξ Εὐρώπης ἀπ' εὐθείας αἰτιμαὶ τῶν ποικίλων, γράφατέ μας τὰς διαστάσεις καὶ φροντίζομεν νὰ σᾶς στείλωμεν κατάλογον καὶ τιμολόγιον.

Ἄφ' ἧς στιγμῆς ἐγγραφῶν 2000 νέοι ἀναγνώσται τὸ «Ἀπ' Ὄλα» θὰ ἐκδίδεται ΔΕΚΑΕΞΑΣΕΛΙΔΟΝ.

Ὅταν δὲ συμπληρωθῶν 5000, θὰ ἐκδοθῆ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΝ.

κι' άρειμανίως πράσα και σέλινα
κόβει και κόσμος χάσκων φρυάττει.

Μειριοπάθειαν κι' έγω δέν ξεύρω,
πράσα... ουγγνώμην! ληστάς Βουλγάρους
κόβω παράφορος όπου τους εύρω
και δέν άκούω μηδέ τους Τσάρους.

Μά τον Τζαχίτ μπη τώρ' άς άφήσωμεν
στην ήσυχία του στο Σιρκεδζή,
και με κατάνυξιν άς προχωρήσωμεν
σ' ένα σεβάζομιον μαουναδζή.

Τούτου τά χέρια του και τά ποδάρια του
τά κραταιότατα και ντιλικάτα
και τά τουαρούχα του και τά σαλβάρια του
καταφιλήσωμεν τά μυρωδάτα.

Κερίμ άγά μου, ποιός καλλίτερα
άπό τή Μοϊσά μου θά σ' έξυμνήση,
ποιός θά σέ ράνη μ' άνη, με πίτερα
ποιός τή μαούνα σου θά κελαδήση!

Χαίρε, χαμάλαρε, χαίρε, χαμάλη,
άσημος πρώτα και ταπεινός
εις όλους έσκυβες και σ' κεφάλι
μηδενικότερος του μηδενός.

'Αλλ' όμως όταν και σ' ά, χαμάλη,
ύπέρ πατρίδος κατηγωνίσθης,
σ' έμαθαν τότε μικροί μεγάλοι
κι' άρχιχαμάλης κατεψηφίσθης.

Κ' έμαθε νά σέ γνωρίζη κάθε μιá τής γής μας άκρα
κι' έν άμάραντο στεφάνι στη σοφή σου τή φαλάκρα
έπλεξε και πλέκ' ή φήμη,
πολυφίλητε Κερίμη!

"Αν ίσως ποτέ διάβαζες και σ' φιλολογίαν
ή καν φιλοσοφίαν,
θά σου λέγα, Κερίμ άγά, μεγάλε πατριώτη,
πώς έχεις όμοιότητα με κάποιον δόν Κιχώτη,
όπου κι' αυτός μέσ' σ' άχυρα ζητούσε πάντα ψύλλους
και κάθε τόσο τάβαζε με τους άνεμομύλους.

Κόσμος σέ βλέπει πνευστιών
και σέ δοξολογει
και σ' τον βλέπει γαυριών
νά σύρεται στη γή.

Μαουναδζήδων κολοσσέ,
σ' του Γιουνάν ό τρόμος,
τό π' αν κινηται περι σέ,
έσ' κι' ίσχυς και νόμος!

'Εσέ θά ψάλλουν, ζηλευτέ,
χαμαλαριάς κορώνα,
καλλιπεεις μας ποιηται
και ν' υν και στον αϊώνα.

'Εσ' τον φάυλους συγκρατείς
με καμπανταίλικι
σ' αν φρείδια τους καταπατείς
κι' ίσως μ' άς βγής και βουλευτής
άπ' τη Θεσσαλονίκη!

"Ηλιος άστράττει στα ψηλά,φεγγοβολούν οι κάμποι,
άλλ' όμως περισσότερον
κι' ήλιου φαεινότερον
ή σαλαπούρια του Κερίμ εις τās θαλάσσας λάμπει.

Εις την μαουναδζιδικη την έκλάμπροτήτά σου
ό Φασουλής προσέρχεται βαθέως ύποκλίνων
και σ' έρωτά με σεβασμόν αν λές με τά σωσιά σου
πώς παύει το μπουκοτάζ το κατά των Έλλήνων.
Ναι μ' εν γ' αυτό μέσ' στην Σταμπούλ σ' αν κάτι ψυθυ-
[ρίζεται,

άλλ' όμως, ω χαμάλαρε, βεβαίως θά γνωρίζετε
πώς λάμπει στο σκοτάδι μας τά φύλλα μας δέν
[χύνουν
κι' ό,τι μ' άς γράφουν σήμερα την αύριον το σβύνουν.

Ναι μ' εν πρό χρόνων ίκανών άέρα κοπανίζουν
συντάκται και διευθυνται, πρό πάντων όμως τώρα,

που μ' άπελάσεις ήρχισαν κι' αυτούς νά φοβεριζουν,
για τ' άεροκοπάνισμα πήραν καινούργια φόρα
κι' έσκέφθην άφελέστατα ν' άποταθώ σ' έσέ,
χαμάλαρε χρυσέ.

"Έρχονται κι' έξ' Ανατολής μαζί μ' έμένα μάγοι
ού μ' αν πολλοί μ' άκολουθούν χοροπηδώντες τράγοι.
Σήκω λοιπόν, Κιρίμ άγά, μωρώσου και στολίσου
κι' από τά πέρ-τα τής γής νά δούνε τη μορφή σου
σεμναι περιγητήρια προστρέχουσιν άθροά
κι' έγινε κι' ή μαούνα σου σ' αν Κιβατός του Νάε.

"Όταν γελās, χαμογελā με σέ μαζί κι' ή φύσις!...
ω! μη τά μαύρα φρύδια σου ζαρώνεις κατηφής,

ευδόκησον, χαμάλαρε γλυκέ, νά μ' άς χαρίσης
την θέαν τής φιλομειδοūs χαμάλικης μορφής.

Για κανγā μην πειτās τά ζουάρια σου,
άφου τώρα φιλοϋν με κατάνυξι
τά ξυπόλυτα τούτα ποδάρια σου
που μυρίζουν άνθόνερο κι' άνοιξι.

"Υψώνει προς τον ουρανόν αυτός τά βλέμματά του
ύψώνει και σιγά-σιγά τά δέκα δάκτυλά του
και στέκεται σ' αν άγαλμα κυττάζων στα 'ψηλά,
ότ' αϊφνης ως άπάντησιν αυτός ό μασκαράς
τους τεραστίους γρόνθους του στα μούτρα μου κολλā
κι' έξύπνησα περιδεής... μ' ά και μετά χαρās!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΣ

Τά ρέστα από πού;

— Θαυμασία ή τουαλέτα σου, τί σοϋ έκόστισε;

— 'Ο άνδρας μου μ' έδωκε πέντε λίρες, ή τουαλέτα όμως έκόστισε δέκα...

(Από το Εϋθυμογραφικόν Ημερολόγιον «ΑΠ' ΟΛΑ»)

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ” * * *

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ

Διευθυντής: Δ. Ι. Καλογερόπουλος.

Μελέται φιλολογικαί και καλλιτεχνικαί.
Συνεργασία έγκρίτων λογίων
Εικόνες έργων Έλλήνων και ξένων καλ-
λιτεχνών.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ Φρ. 12
Γραφεία όδός Χαριλάου Τρικούπη, 22α.

ΠΙΝΕΤΕ
ΤΟΝ ΥΓΙΕΙΝΟΝ ΖΥΘΟΝ
ΠΟΜΟΝΤΙ
1,800,000 λίτραι ΖΥΘΟΥ
ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΔΙΑΡΚΩΣ
εις τά υπόγεια του Φερίκιοι.

'Η μεγίστη του διάδοσις μαρτυρεί
τά πλεονεκτήματα του Ζύθου τούτου.

Τρεις λέξεις μόνον:

ΚΟΜΨΟΤΗΣ: ΤΙΡΙΓΓ - ΓΑΛΑΤΑ